ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIST!

LIFI MARXISMINN-LENÍNISMINN-HUGSUN MAÓS TSE TUNGS!

Stéttabaráttan

MÁLGAGN KOMMÚNISTASAMTAKANNA MARXISTA-LENÍNISTA

10. tbl. 4. árg 1975

Verð kr. 70

VIÐTAL Stéttabaráttunnar

Á BLS. 6 ER VIÐTAL VIÐ BÖÐVAR GUÐMUNDSSON UM HIÐ NÝJA ALÞÝÐU-LEIKHÚS Á AKUREYRI

Starf og pólitík órjúfandi heild

Í anddyri Loftleiðahótelsins hitti tíðindamaður Stéttabaráttunnar Chen Tian yuan, einn af túlkum Tientsin fjöllistarhópsins. Hann fylgdi mér upp á herbergi númer 437, þar sem ég var kynntur fyrir Chia Yi-fu, listrænan leiðtoga hópsins og Chin Yin, aðstoðarformann hópsins. Báðir eru eldri menn og líta frekar út fyrir að starfa í verksmiðju en vera fjöllistarmenn. Chia er sá sem hefur orð fyrir þeim, en Chin fylgist vel með öllu og kinkar oftlega kolli á meðan á samtalinu stendur. Ég dreypi á tebollanum, sem að mér er réttur og beini spurningunni til Chia. Getið þið sagt mér lítillega frá þeim breytingum, sem urðu á fjöllistinni við kínversku byltinguna?

Chia: Kínversk fjöllist á sér meira en 2000 ára sögu að baki. Þess vegna er hún mjög þjóðleg í eðli sínu. Fjöllistin er af þessum sökum mjög vinsæl alþýðulist og fjöldinn iðkar hana mjög gjarnan.

Í gamla Kína litu ráðandi stéttir niður á fjöllistarmennina og þeir voru kúgaðir bæði efnahagslega og pólitískt af heimsvaldasinnum, lénsaðlinum og skrifræðisauðvaldinu.

Mörg af sýningaratriðunum hafa alveg glatað uppruna sínum og skömmu fyrir frelsun Kína, var fjöllistin að því komin að deyja út sem list. Eftir frelsun hefur fjöllistin öðlast nýtt líf, undir leiðsögn Kommúnistaflokks Kína og Maós formanns og listamennirnir búa nú við efnahagslegt öryggi og taka fullan þátt í stjórnmálalífi landsins.

Stb: Hafði Menningarbyltingin ekki áhrif fyrir þróun fjöllistarinnar?

Þegar Tientsin hópurinn var stofnaður 1957, fylgdum við línu Maós formanns í bókmenntum og listum og grundvöllur starfsins allt frá því hópurinn var settur á laggirnar, er í samræmi við þessa línu. Við álítum að bókmenntir og listir eigi að þjóna öreigapólitíkinni - standa í þjónustu verkalýðs, bænda og hermanna og vera liður í sósíalískri uppbyggingu og byltingunni.

Fyrir Menningarbyltingu öreiganna var byltingarstarf okkar mengað af endurskoðunarsinnuðum hugmyndum.

Frh. á bls. 7

AKUREYRARDEILD

Fyrir skömmu var stofnuð Akureyrardeild Ksml. Stofnun deildarinnar er staðfesting á því að enduruppbygging starfsins á Akureyri hefur tekist . Akureyrardeildin mun halda áfram að gefa út málgagn sitt "Nýja verkamanninn".

Stéttabaráttan sendir félögunum á Akureyri baráttukveðjur í tilefni þessa áfanga- og óskir um velgengni í starfi.

Kaupmáttur launa á Íslandi helmingi lægri

Það hefur verið talað um það að Ísland væri s.k. láglaunasvæði., þ.e. að kaup íslensks verkalýðs væri lægra en gerist í löndunum íkringum okkur. Stéttabaráttan fór á stúfana og gerði könnun á þessu. Könnunin var framkvæmd með því að fara beinustu leið út í búð og kaupa nauðsynjavörur, á sama hátt og hver verkamannafjölskylda gerir dags daglega. Könnunin náði til norðurlandanna eingöngu, og niðurstaðan er ótvíræð:

KAUPMÁTTUR LAUNA ER UM ÞAÐ BIL HELMINGI LÆGRI HÉRLENDIS

Íslenskur verkalýður verður að vinna í tæpa 11 klukkutíma til þess að geta keypt sama vörumagn og t.d. norskur verkalýður fær fyrir 5 klst. vinnu. Þó að þessi samanburður sé ekki algildur, þá sýnir hann ljóslega að íslenska auðvaldið pínir meiri vinnu út úr verkalýðnum hér á landi fyrir lægra kaup en þekkist á hinum norðurlöndunum. LESIÐ GREININA Á BLS. 3.

HVAÐ KOSTAR MATURINN?

Fasistablað á Íslandi!

Fasistablaðið Staðreyndir hefur hafið göngu sína. Eins og segir í blaðahausnum er því stefnt gegn lýðræði og fyrir stjórnræði eins og fasistar kalla gjarna ofbeldisstjórnarstefnu sína.

Eins og búast mátti við er innihald blaðsins viðbjóðslegur fasistaáróður og lýðskrum. Allar hugmyndir Hitlers og Mussolini um" hið guðdómlega kyn", lögmálsbundið misrétti og kynþáttakúgun fá inni á síðum blaðsins auk haturs og hótanna í garð verkalýðsstéttarinnar.

Ein af burðargreinunum blaðsins er árás á bókina dagbók Önnu Frank, sem eins og kunnugt er lýsir vel viðbjóði fasismanns. Útgefandi Staðreynda er Jón Þ. Árnason þekktur afturhaldsseggur sem var í nasistaflokknum fyrir stríð og skrifað hefur greinar í Mánudagsblaðið og Morgunblaðið.

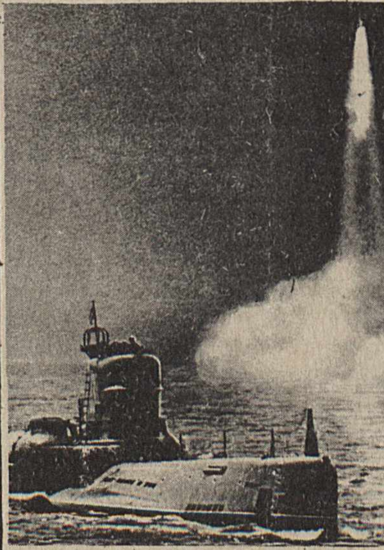
Það er engin tilviljun að svona blað hefur útkomu sína í dag: Stéttabaráttan á Íslandi harðnar samfara dýpkandi kreppu auðvaldsins og afturhaldið skipuleggur sig. Við verðum að vera á verði gagnvart fasiskri skipulagningu í kringum blað eins og Staðreyndir.

En það lýsir vel úrkynjun endurskoðunnasinna í Alþýðubandalaginu að blaðið er sett og prentað í Prentsmiðju Þjóðviljans, og Þjóðviljinn hefur birt auglýsingar fyrir blaðið.

Heiðarlegir alþýðubandalagsmenn og allir vinstri menn ættu að fordæma þetta. En þetta kennir okkur líka að nauðsynlegt er að efla og styrkja Stéttabaráttuna til að gera það kleift að auka útgáfutíðni hennar, svo hún verði öflugri málsvari verkalýðsins og sósialismans. Fordæmum stuðning Þjóðviljans við fasistablaðið,

Eldflaugaæfingar á Barentshafi

Laust eftir miðjan september hóf. sovéski flotinn miklar eldflaugaæfingar á Barentshafi, þar sem æfð var meðferð svokallaðra skips-til-skipseldflauga. Þessar eldflaugar fljúga mjög lágt yfir yfirborði sjávar (10 til 100 metra hæð) og hafa skotsvið upp á 500 kílómetra. Nákvæmni þeirra er ótrúleg og þær geta sprengt í loft upp hvaða skip sem er, sem er innan skotsviðsins. Ekki er vitað hvort þær eru útbúnar með kjarnaoddum.

Sovéskur kafbátur af gerðinni "Charly". Þessir kafbátar eru útbúnir eldflaugum af þeirri gerð sem rætt er um í greininni. Þegar Brésnef var að því spurður hvort æfingasvæðið hefði verið valið með tilliti til þess að mótmæla 200 mílna landhelgi svaraði hann: "Nei, við rekum enga fallbyssubátapólitík, staðarvalið var tilviljun". Við skulum vona að þeim í Kreml detti ekki í hug "fyrir tilviljun" að fara að æfa landhernað á norskri eða íslenskri grund.

Það eru sósíalheimsvaldasinnarnir sem fyrstir smíða vopn af þessu tagi. Þeir hafa lagt mikla áherslu á að þróa smíði eldflaugnanna og ástæðan fyrir því er einföld: Eldflaugarnar eru áhrifamikið vopn í höndum þeirra sem vilja efla heimsvaldaflota og styrkja stöðu sína um öll heimshöfin. Eins og kunnugt er eru Sovétríkin stærsta flotaveldi heimsins í dag og hafa skip á öllum höfum heims.

Liður í stríðsundibúningi Sovétríkjanna

Fyrir vaxandi risaveldi sem undirbýr stríð er nauðsynlegt að vera ráðandi á höfunum. Með langdrægum eld eldflaugum af því taginu sem verið er að æfa með á Barentshafinu er hægt að ráða stórum hafsvæðum. T.d. geta sovétmenn stjórnað úr fjarlægð skipaferðum milli Íslands og Noregs og Noregs og Svalbarða.

Sósíalheimsvaldasinnarnir hfa lengi unnið að því að efla ítök sín í og við Svalbarða og yfirráð sín yfir Barentshafi sem í þeirra augum er nauðsynlegt til að floti þeirra í Murmansk geti óhindrað siglt til víga um allan heim.

Frh. á bls. 6

Á BLS. 4 ERU GREINAR UM SJÓMANNAVERKFALLIÐ NÁMSMANNAVERKFALLIÐ OG KVENNAVERKFALLIÐ

Á BAKSÍÐU ERU GREINAR UM VÍETNAMRÁÐSTEFNUNA OG STAPARÁÐSTEFNUNA

BLS. 6 FJALLAR UM NÝSTOFNUÐ BARÁTTUSAMTÖK VERKAFÓLKS - OG UM BARÁTTUNA GEGN STÉTTASAMVINNU ASÍ-FORYSTUNNAR

MYNDIN: Frá ráðstefnu Víetnamnenfdarinnar.

STÉTTABARÁTTAN 10. tbl. árg.
5. okt. 1975
Útg. Kommúnistasamtökin m-l
Pósthólf 1357 Reykjavík
Sími: 27810
Ri tstj. og ábm.: Hjálmtýr Heiðdal.

Leiðarinn er á ábyrgð miðstjórnar.

Barátta gegn kreppuráðstöfunum

Íslenska auðvaldsþjóðfélagið á í sídýpkandi kreppu. Stjórnmálamenn, jafnt þeir sem fylgja núverandi stjórn og þeir sem eru henni andstæðir eru sammála um þessa staðreynd. Þeir eru einnig sammála um það að nú skuli alþýða þessa lands herða ólina - það sem þeir deila um er hver beri ábyrgð á óðaverðbólgunni. Núverandi stjórn kennir fyrrverandi, en þeir sem fylgdu fyrrverandi stjórn kenna núverandi um ástandið. Síðan reynir Framsókn að sitja á tveim stólum samtímis sem aðili að báðum stjórnum.

En alþýðan er orðin langþreytt á kjaraskerðingunum og víða koma fram mótmælaraddir. Opinberir starfsmenn krefjast verkfallsréttar, verkalýðsfélögin samþykkja einróma að segja upp gildandi samningum, sjómenn sigla flotanum í höfn þvert ofan í fyrirmæli útgerðarinnar. Námsmenn mótmæla kröftuglega skerðingu námslána.

Ráðvandir sérfræðingar og forsvarsmenn ríkisstjórnarinnar tala um upplausn og að ógn steðji að lýðræðinu. En samtímis tala stjórnmálamenn um það að ríkisstjórn hafi ekki gert nægilegar ráðstafanir - kjaraskerðingin er ekki nægileg að þeirra mati. Raddir um "nauðsynlegt atvinnuleysi" heyrast frá opinberum aðilum.

Viðbrögð fulltrúa borgarastéttarinnar bera öll að sama brunni, launahækkanir eru taldar aðalvaldur verðbólgunnar og því verði að skerða laun verkalýðsins. "Hæfilegt" atvinnuleysi og hert vinnulöggjöf eru á óskalista auðvaldsherranna, þannig hyggjast þeir koma byrðunum af sinni eigin kreppu yfir á verkalýðsstéttina.

Andsvörin við kreppuráðstöfunum eru enn lítt skipulögð og markmiðin ekki skýr. En verkalýðurinn og alþýðan læra af baráttunni - efla baráttuna við aukna reynslu. Aðgerðir sjómanna, námsmanna og kvenna hafa sýnt að sameinuð getur alþýðan lyft grettistaki.

En samstaðan verður að vera um sameiginlegt markmið. Brýnasta verkefnið núna er barátta gegn kreppuráðstöfunum borgarastéttarinnar - baráttan gegn því að þunga kreppunnar sé velt yfir á verkalýðinn og alþýðuna.

Í þeirri baráttu er það virkni verkalýðsfjöldans sem ræður úrslitum um árangurinn. Varast ber að ljá eyrum þeim málflutningi borgaralegu stjórnmálaflokkanna að málin leysist farsællega ef þeir fái nægilega mörg atkvæði í kosningum.

Augljóst er að sú hreyfing sem nú á sér stað er aðeins fyrstu viðbrögð alþýðunnar við kreppuráðstöfunum borgarastéttarinnar. En þessi viðbrögð sýna að verkalýðsstéttin er á varðbergi - og frjóangar stéttabaráttunnar skjóta rótum. Ástandið krefst þess að verkalýðssinnar og framsækið alþýðufólk, jafnt innan verkalýðshreyfingarinnar og jafnréttishreyfingar kvenna, nýti þá reynslu sem nú hefur fengist til að undirbúa frekari átök. Því átök eru óhjákvæmilega framundan, það sýna áform ríkisstjórnarinnar um enn frekari samdrátt - samdrátt sem getur ekki þýtt annað en stórfellt atvinnuleysi verkalýðsins.

30/10

Frá Rauðu stjörnunni:

Ævisaga Stalíns eftir J. T. Murphy er nýkomin út. Hún er þýdd af Sverri Kristjánssyni, og er frábær lýsing á lífi og starfi byltingarleiðtogans J.V. Stalín.

Bókin fæst á forlagsverði, kr. 2500, í Rauðu stjörnunni, Lindagötu 15. Hún er 340 bls. í góðu bandi.

Sendum hvert á land sem er í póstkröfu. Bók sem enginn má missa af.

PLÁSSLEYSI

Enn höfum við neyðst til að sleppa mörgum góðum greinum sökum plássleysis. Þar á meðal er greinin "Orðsending til Neista". Þetta ástand batnar þegar blaðið eflist.

EFLUM STÉTTABARÁTTUNA

UMBOÐSMENN STÉTTABARÁTTUNNAR

Akureyri: Stuðningsdeild KSML, Guðvarður M. Gunnlaugsson, Helgamagrastræti 23, sími: 23673/ pósthólf 650, Akureyri.

Húsavík: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Þórarinn Ólafsson, Sólbrekku 5.

Reykjavík: KSML, Lindargötu 15, eða pósthólf 1357, sími: 27810.

Hafnarfjörður: Fulltrúi KSML er Fjóla Rögnvaldsdóttir, Vitastíg 3.

Vestmannaeyjar: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Guðrún Garðarsdóttir, Þorlaugsgerði, Vestmannaeyjum.

Hellissandur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Sigfús Almarsson, Skólabraut 10.

Neskaupsstaður: Stuðningsdeild KSML, Pétur Ridgewell, Miðhúsum.

Sauðárkrókur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Einar Helgason, Víðigrund 6 (þriðja hæð).

Siglufjörður: Söluturninn, Aðalgötu er með umboðssölu fyrir Stéttabaráttuna og Rauða fánann.

Suðurnes: Stuðningsdeild KSML, Jónas H. Jónsson, Holtsgötu 26, Njarðvík. Sími: 2641.

NÝR UMBOÐSMAÐUR:
Borgafjörður eystri: Guðrún Steingrímsdóttir.

BREYTT HEIMILISFÖNG:
Ísafjörður: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Jón Kristjánsson Seljalandsveg 54.

Stefán Jóhannsson umboðsmaður á Egilsstöðum er fluttur að Eiðum S-Múl.

Undirbúningur fyrir II. þing KSML

Um NATO og herinn

Ástandið í heiminum

Í dag er tímabil heimsvaldastefnunnar og verkalýðsbyltingarinnar. Þetta er það sem einkennir heimsástandið í dag, en á þetta hefur Mao Tse-tung og Kommúnistaflokkur Kína marg bent á. Lenín sýndi framá að þetta tímabil er "hæsta og jafnfram síðasta stig kapitalismans." Og hann sýndi einnig fram á að kjarni þessarar heimsvaldastefnu er "einokunarauðvaldið, sem er afætu- eða rotnandi auðvald, deyjandi auðvald."

Sú kúgun og undirokun þjóða og stétta sem fylgir heimsvaldastefnunni skerpir allar móthverfur í heiminum til hins ítrasta. Þess vegna ályktaði Lenín að "heimsvaldastefnan er tímabil hinnar sósíalísku byltingar öreiganna." Í grundvallaratriðum hefur leiðsögn Leníns fullt gildi í dag, tímabil heimsvaldastefnunnar og verkalýðsbyltingarinnar er óbreytt. En heimsástandið hefur tekið miklum breytingum.

Í dag einkennist heimsástandið að mestu af átökum tveggja risavelda, USA og USSR, en af þessum átökum skapast margs konar ókyrrð og upplausn. Þessi upplausn og ólga er óheppileg fyrir risaveldin því hún stefnir gegn kúgunartökum þeirra. En hún er aftur á móti heppileg fyrir alþýðu heimsins og verður þess valdandi að alþjóðlegt ástand þróast í hag alþýðu heimsins.

Þetta sannar meðal annars sjálfstæðis- og frelsisbarátta þriðja heimsins áþreifanlega, sem að undanförnu hefur eflt samstöðu sína og unnið stóra sigra gegn sundruðum heimsvaldaríkjum og risaveldunum.

Þessi hreyfing og ólga hefur einnig náð til Evrópu, til smárra og meðalstórra ríkja sem risaveldin tvö, USA og USSR, hafa nú beint geira sínum að í æ ríkari mæli. Mörg evrópuríki hafa fengið að kenna á þessu. Evrópa er miðpunktur fyrir baráttu risaveldanna um heimsyfirráð. Það sem einkennir því heimsástandið er að "lönd krefjast sjálfstæðis, þjóðir krefjast frelsis og alþýðan krefst byltingar," en risaveldin undirbúa heimsstyrjöld.

Ísland og Nató

Togstreita risaveldanna, USA og USSR, hefur dýpkað, sérstaklega með auknum erfiðleikum þeirra heima fyrir. Þess vegna er þeim svo mikið í mun að halda valdahlutföllunum í sem mestu jafnvægi, á meðan þau vígbúast af kappi og undirbúa stríð. Þau halda afvopnunarráðstefnur og makka hvort við annað um frið og afvopnun á meðan togstreitan og vopnaframleiðslan eykst. Þannig styrkja hernaðarbandalögin Nató og Varsjárbandalagið stöðu sína sem mest þau mega. Þau fjármagna og styrkja hernaðarlega þau öfl sem styðja þau, eða beita framfarasinnuð frelsisöfl kúgunaraðgerðum. Á grundvelli þessa styður Nató og USA fasistabyltinguna í Chile og kúgun alþýðunnar í S-Ameríku, gagnbyltingaröflin í Indókína og kúgun síonismans á palestínubúum og öðrum arabaþjóðum.

Styrjaldarhættan í heiminum í dag, stafar því af hvernig þessi tvö risaveldi reyna að draga alls konar leppstjórnir í hernarðarbandalög með sér gegn hinu risaveldinu eða framfarasinnuðum þjóðfélagsöflum. Þessar fyrirætlanir hafa beðið hnekki. Fleiri og fleiri þjóðir hafa séð í gegnum áætlanir þeirra og margar þjóðir þriðja heimsins hafa hafið vopnaða baráttu fyrir frelsun og sjálfstæði.

Þetta á einnig við um V-Evrópu, sem nú er mun sjálfstæðari gagnvart risaveldunum en áður, efnahagslega og pólitískt. En vígbúnaðarkapphlaupið heldur áfram. USA berst með kjafti og klóm fyrir viðhaldi og styrkingu hernaðarlegrar stöðu sinnar í Evrópu, neð aðstöð Nató. Á vígbúnaðarkapphlaugi risaveldanna, USA og USSR, sést best að þau sækjast ekki eftir friði heldur stríði. Ef þau sæktust eftir friði og afvopnun, þá myndu þau fyrst og fremst draga heim herafla þann sem þau hafa í öðrum löndum. USSR mundi kalla heim her sinn í Tékkóslóvakíu og öðrum a-evrópulöndum og leggja niður árásarstöðvar sínar og Varsjárbandalagið. USA drægi heim og legði niður herstöðvar sínar í Evrópu, Asíu, S-Ameríku og Afríku og Nató yrði leyst upp. Þetta væri hin raunverulega friðar- og afvopnunarstefna, en hún er ekki stefna risaveldanna.

Þeir sem hafa tekið upp þessa stefnu, eru aftur á móti vinnandi alþýða um heim allan. Hún hefur hafið baráttu gegn ásælni og stríðsundirbúningi risaveldanna. Íslensk alþýða getur sameinast þessari baráttufylkingu, með því að berjast fyrir því að Ísland fari úr Nató og herinn fari burt. Á þann hátt getur íslensk alþýða styrkt baráttuna fyrir friði og sjálfstæði.....

Fjöldabaráttan og þingbaráttan

Baráttan fyrir þessum markmiðum getur á engan hátt verið tengd hagsmunum kapitalismans og heimsvaldastefnunnar. Því að í eðli sínu beinist þessi barátta gegn heimsvaldastefnu og fasisma, hvar sem er,

Framhald á bls. 7

Tillaga að ályktun um NATO og herstöðvamálið

ÍSLAND ÚR N.A.T.O. OG HERINN BURT.

Barátta íslensku alþýðunnar fyrir úrsögn Íslands úr NATO og brottrekstri hersins frá Íslandi, er hluti af baráttunni gegn hernaðarstefnu og stríðsundirbúningi risaveldanna. Þessi barátta er stuðningur við baráttuna gegn heimsvaldastefnu, hernaðarbandalögum og fasisma, hvar sem er í heiminum. Þess vegna styðjum við baráttu íslenskrar alþýðu fyrir úrsögn Íslands úr NATO og brottrekstri hersins frá Íslandi. Þess vegna styðjum við stofnun samtaka, sem hafa þetta að markmiði sínu.

GEGN STRÍÐSUNDIRBÚNINGI RISAVELDANNA - USA OG SOVÉT.

Stríðsundirbúningur risaveldanna ógnar heimsfriðnum. Heimsvaldastefna þeirra beinist fyrst og fremst gegn ríkjum þriðja heimsins og smáum þjóðum. Þess vegna er baráttan fyrir þjóðfrelsi og friði órjúfanlega tengd baráttunni gegn drottnunarstefnu þeirra. Baráttan gegn heimsvaldastefnu risaveldanna felur meðal annars í sér baráttu fyrir því, að hernaðarbandalögin verði leyst upp og hersveitir heimsvaldaríkjanna í öðrum ríkjum verði kallaðar heim.

ÍSLAND FYRIR ÍSLENSKAN VERKALÝÐ.

Baráttan á Íslandi gegn USA-heimsvaldastefnunni má ekki fela í sér grandvaraleysi gagnvart heimsvaldastefnu Sovétríkjanna og annara heimsvaldaríkja. Því að þessi barátta er jafnframt barátta smáþjóðar fyrir varðveislu sjálfsákvörðunarréttar og sjálfstæðis síns. Hinn eini sanni fulltrúi þessarar baráttu er íslenskur verkalýður. Þess vegna verður hann að hafa á hendi leiðsögn í þessari baráttu.

Námsstarfið er mikilvægt

Allt frá stofnun KSML hafa samtökin lagt mikla áherslu á þýðingu hins byltingarsinnaða námsstarfs. Þannig hafa stöðugt verið í gangi námshringir, þar sem fjallað er um marxismann-lenínismann, jafnt á sviði heimspekinnar, hagfræðinnar og pólitíkurinnar. Það er samdóma álit þeirra sem farið hafa í gegnum námshring, að sú þekking og reynsla sem þar fæst sé ómetanleg. Eftir 30 ára ládeyðu í kommúnísku starfi á Íslandi hefur borgaraleg hugmyndafræði og heimsskoðun sótt fast á, samhliða því sem hentistefnan afneitaði marxismanum og dró allan brodd úr kenningum hans. Það er í gegnum nám og starf samkvæmt anda marxismans sem við getum endurvakið heimsskoðun verkalýðsstéttarinnar og ráðist gegn borgaralegri hugmyndafræði.

Eitt skýrasta dæmið um þá ládeyðu sem hentistefnan stendur fyrir, þau svik við sósíalismann og verkalýðsstéttina sem einkenna hentistefnuna og allt starf hennar, er hin ný-útkomna stefnuskrá Alþýðubandalagsins. Í þeirri bók er að finna "hávísindalegar" skilgreiningar á auðvaldsþjóðfélaginu, mörg orð um mikilvægi baráttunnar gegn auðvaldinu og mikilvægi þess að baráttan sé grundvölluð á verkalýðsstéttinni. En bókin gengur algerlega fram hjá byltingareðli kenninga marxismans. Marx sagði er hann útskýrði í hverju starf hans væri fólgið:

"Hvað mig áhrærir á ég hvorki heiðurinn af því að hafa uppgötvað að til eru stéttir í þjóðfélagi nútímans, né heldur hitt að þær eiga í innbyrðis baráttu. Löngu á undan mér höfðu borgaralegir sagnritarar lýst sögulegri þróun þessarar baráttu milli stéttanna og borgaralegir hagfræðingar gert grein fyrir efnahagslegri líffærafræði þeirra. Það sem ég hef bætt við, er í fyrsta lagi að sýna fram á að tilvera stéttanna er eingöngu bundin við ákveðin söguleg þróunarstig framleiðslunnar, í öðru lagi að stéttabaráttan hlýtur óhjákvæmilega að leiða til alræðis öreiganna og í þriðja lagi að þetta alræði er aðeins millistig að eyðingu stéttanna og stéttlausu þjóðfélagi." Og Lenín bætir við:

"Til þess að vera marxisti verður maður að viðurkenna stéttabaráttuna í svo víðtækum skilningi að það feli í sér viðurkenningu á alræði öreiganna"... "Þetta er prófsteinninn á það hvort menn í raun og veru skilja og viðurkenna marxismann."

Það er á spurningunni um alræði öreiganna og óvægna stéttabaráttu sem hentistefnumennirnir fyrst gugna, og það leiðir síðan af sér algera hugmyndafræðilega úrkynjun. Sá flokkur sem áður barðist fyrir verkalýðinn verður vettvangur metorðastritara og bitlingasafnara. Í stað einingar um hugmyndafræði og pólitík, kemur útþynntur grundvöllur sem er aðgengilegur sjálfri borgarastéttinni, og samfara slíkri útþynningu koma margar túlkanir á stefnu flokksins þar sem hver klíkan slæst við aðra. Höfuðmarkmiðið verður að komast í stjórn og auka þingmannafjöldann, en barátta alþýðunnar er látin annaðhvort afskiptalaus eða lagst gegn henni.

Dæmi um flokk af þessu tagi er Alþýðubandalagið í dag. Flokkurinn færist æ lengra til hægri og fjarlægist æ meir verkalýðinn. Enda er það svo, að fjölmargir verkamenn sem áður studdu flokkinn hafa nú snúið við honum bakinu og hundsa og fyrirlíta klíku- og meðorðastritarana sem öllu ráða innan flokksins. Úrkynjun hans hefur líka orðið til þess að fjölmargir flokksmenn sem sjá í gegnum stéttasamvinnustefnu hans og úrkynjun svipast nú um eftir nýjum sósíalískum valkosti sem grundvallar starf sitt á verkalýðsstéttinni. Við þessa menn segjum við: Hefjið baráttu gegn hinni úrkynjuðu stefnu Alþýðubandalagsins, nemið marxismann og skilgreinið svik flokksins við fjöldann. Takið þátt í starfinu fyrir stofnun raunverulegs kommúnísks flokks á Íslandi.

Í baráttunni gegn endurskoðuna[illegible]tefnunni hefur námsstarfið gífurleg[illegible] þýðingu, því ekkert afhjúpar svik en[illegible]rskoðunarstefnuna betur en heimsskoðun verkalýðsstéttarinnar, marxisminn-lenínisminn. Þeir sem áhuga hafa geta sett sig í samband við sölumenn Stéttabaráttunnar um land allt, bókabúðina Rauðu stjörnuna í Reykjavík og í símum 27810 á opnunartíma bókabúðarinnar og 84608 á kvöldin.

Byltingarsinnað námsstarf - liður í baráttunni fyrir myndun kommúnísks flokks á Íslandi.

-/ÓI

Námshringur KSML

1. Kommúnistaávarpið (Marx/Engels Úrvalsrit I)
2. Díalektíska og sögulega efnishyggjan (Stalín, bæklingur KSML) Um starfið og Hvaðan koma réttar hugmyndir (Maó, Úrv. rit I, III)
3. Grundvöllur pólitísku hagfræðinnar (Fjölr. bæklingur KSML)
4. Um ríkið og byltinguna (Lenín, Ríki og bylting)
5. Um flokkinn (Lenín/Stalín, bæklingur KSML)
6. Pólitík KSML (Rauði Fáninn nr. 1 '72 frá stofnþingi KSML og Ályktanir 1. ráðstefnu KSML).

SAMANBURÐUR

Eins og lesendur Stéttabaráttunnar kannast e.t.v. við, birti Guðmundur J. Guðmundsson. varaformaður Dagsbrúnar, pistil í einu dagblaðanna fyrir skömmu, þar sem hann var að furða sig á því hversu kaupmáttur launa í Færeyjum væri hærri en á Íslandi. Nú er það þannig á Norðurlöndum öðrum en Íslandi, að lengri vinnudagur en 8 stundir á dag þekkist vart, en á Íslandi lifir enginn af 8 stundum. Stéttabaráttan hafði samband við fréttaritara sína í Danmörku, Noregi og Svíþjóð og bað um upplýsingar um kaupmátt launa og verð á nauðsynjum. Þeir brugðust vel við, og hér sjáum við samanburð á löndunum 4, hvað þetta snertir. (Neysluvenjur eru dálítið breytilegar í löndunum, en sambærilegar vörutegundir eru þó notaðar alls staðar í samanburðinum. Varðandi samantekt þessa er ekki farið eftir opinberum tölum, heldur er af ásettu ráði höfð sú aðferð að fara út í búð og athuga með verð. Þessi aðferð er höfð vegna þess að það opinbera hefur lag á því að láta hlutina líta ódýrari út á pappírnum en þeir raunverulega eru.):

Matarlisti:	Verð: Ísland Íkr.	Danmörk Dkr.	Noregur Nkr.	Svíþjóð Skr.
1/2 kg kjötfarshakk	133	11,00	11,95	7,20
1 kg kjöt	602	22,00	10,70	19,25
1 stk. fiskflak	120	8,00	7,50	7,80
2 1/2 kg kartöflur	158	5,00	6,95	4,60
1/2 kg smjör	306	11,30	6,75	6,50
4 lítr. mjólk	164	7,88	7,50	5,20
1 stk. fransbrauð	68	4,78	3,00	2,50
1 stk. heilhveitibrauð	63	4,50	3,20	4,00
1 pk. kaffi	118	3,70	5,30	4,00
1 stk. ostur (1/2 kg)	750	11,00	8,00	6,75
grænmeti (1/2 kg kál)	305	2,00	5,00	3,88
6 stk. epli	224	1,95	3,50	3,50
6 stk. egg	160	3,00	4,95	3,05
1 pk. súpa	102	3,00	3,50	3,90
1 lítr. súrmjólk	40	2,95	1,95	1,51
Samtals:	3345	89,75	89,50	83,64

En lítum á samanburð á launum í löndunum 4, og athugum hvað það tekur verkamann í hverju landanna langan tíma að vinna fyrir þessum nauðsynjum, sem hægt er að kalla venjuleg helgarinnkaup:

Ísland: Algengasti verkamannataxti Dagsbrúnar gerir 2346 krónur á dag, það tekur verkamann u.þ.b. 10-11 tíma að vinna fyrir helgarinnkaupunum.

Danmörk: Algengasti verkamannataxti í Danmörku gerir u.þ.b. 25 dkr. á tímann, eða 200 krónur á dag, það tekur því danskan verkamann milli 3 og 4 tíma að vinna fyrir helgarinnkaupunum.

Svíþjóð: Miðað við lægstu verkamannalaun í Svíþjóð (17 skr. á tímann) tekur það sænskan verkamann um 5 tíma að vinna fyrir helgarinnkaupunum, en meðallaun eru nokkuð hærri, svo raunhæft er að tala um 4 tíma.

Noregur: Algengur verkamannataxti í Noregi er um 20 nkr. á tímann, svo það tekur verkamanna í Noregi milli 4 og 5 tíma að vinna fyrir helgarinnkaupunum.

Þessi samanburður á verkamannalaunum er Íslandi vægast sagt óhagstæður, og hann útskýrir vel orsök þess að eftir- og næturvinna er nauðsynleg á Íslandi. Það er greinilegt að varðandi kaupmátt launa eru verkamannalaun meira en helmingi lægri á Íslandi en á öðrum norðurlöndum. Við íslenskir verkamenn verðum að setja okkur það takmark að ná svipuðum launum og bræður okkar á hinum norðurlöndunum. Krafa okkar er: Lífvænleg laun fyrir 8 stunda vinnudag!

Um verkafólk í eigin húsnæði

Nýlega tók Stéttabaráttan til meðferðar kjör leigjenda (Stb. 8. tbl. '75), og sömuleiðis var lítillega rætt um stöðu þeirra sem búa í eigin húsnæði. Í eftirfarandi grein eru kjörum hinna síðarnefndu gerð nokkru nánari skil. Meginlhuti íslensks verkafólks er talinn búa í eigin húsnæði, og borgararnir státa oft að því að "meira að segja verkamennirnir" búi í eigin húsnæði. Vert er að athuga nokkru nánar hvað í þessu felst í raun og veru.

Leigjandi eða húseigandi?

Verkamaður sem er að kaupa íbúð með afborgunum, telst lagalega vera eigandi íbúðar sinnar. Efnahagslega séð er hann samt í sem næst sömu stöðu og leigjandi, hann þarf að standa í skilum með afborganir af lánum, og verður því að leggja fyrir ákveðna upphæð af viku eða mánaðarlaunum sínum, vísitölutrygging Húsnæðismálastjórnarlánanna tryggir að þessar "leigugreiðslur" hækki í samræmi við verðbólguna.

Að einu leyti hefur þó verkamaður í eigin íbúð sérstöðu. Þegar ástandið er eins og á Íslandi, að segja má að verkalýðsstéttin almennt (75% eða meira) telst búa í því sem lögfræðin kallar eigin húsnæði, verður mikilvægi þessa atriðis enn meira. Hér er einfaldlega átt við það, að langvarandi verkföll, sem eru og verða óhjákvæmilegur liður í baráttu stéttarinnar, fela í sér hættu á miklu stórfelldara fjárhagstjóni fyrir íbúðareigandi verkamann. Í yfirstandandi kjaraskerðingarsókn auðvalds ins kreppir vitanlega einna mest á þeim sem bera þungar skuldabyrðar vegna íbúðarkaupa. Þegar til þess kemur, að ákveða skal hvort hafið skuli verkfall eða ekki, þá á þessi hluti verkamannanna erfitt með að fara út í verkfall, jafnvel þótt þeir vilji láta hart mæta hörðu. Með tilliti til tómra verkfallssjóða og vitagagnslausrar forystu er vel skiljanlegt að þeir kæri sig ekki um að eiga neitt á hættu. Einmitt þetta atriði átti sinn þátt í því að svikasamningarnir frá 11. júní í vor voru ekki felldir hjá Dagsbrún, og svo hefur eflaust verið í fleiri félögum.

Að borga tvisvar fyrir það sama

En fleira kemur til. Eitt er það, að eign íslenskra verkamanna á eigin íbúðum leiðir það af sér, að þeir borga í raun og veru tvisvar fyrir sama húsnæðið!
Þetta gerist á eftirfarandi hátt:
Í auðvaldsþjóðfélagi miðast vinnulaun ætíð við lágmarksþarfir verkalýðsstéttarinnar til þess að geta lifað og unnið og getið af sér nýja kynslóð verkafólks handa auðvaldinu að ræna. Ef verkafólkið býr almennt í leiguhúsnæði (eins og meginreglan er í flestum auðvaldsþjóðfélögum), hlýtur ákveðinn hluti launanna að ákvarðast af húsaleigugreiðslum. Ef aftur á móti verkamenn búa almennt í eigin íbúðum, getur auðvaldið greitt í heild lægri laun sem því nemur að launin þurfa ekki lengur að standa undir greiðslu á húsaleigu. Þessi launalækkun er ekkert annað en tilfærsla á verðmætum frá verkalýðsstéttinni til auðvaldsins, sem sé, húsnæðið er borgað tvívegis, fyrst þegar íbúðin er keypt, og einnig í lækkuðum launum, sem er refsing auðvaldskerfisins fyrir dugnað verkamannanna við að "koma upp þaki yfir höfuðið"!

Ýmsir kynnu að koma með þá mótbáru, að þó laun íslenskra verkamanna miðist ekki við að þeir greiði húsaleigu, þá hljóti afborganir af lánum og kostnaðurinn við að eignast íbúð að koma í staðinn. Þannig er málum þó í raun ekki háttað.

Húsnæðisliður vísitölunnar

Svo sem kunnugt er, þá er svonefnd vísitala framfærslukostnaðar höfuðviðmiðunin þegar íslensku verkafólki eru skömmtuð laun (a.m.k. þegar vísitalan er í sambandi!). Einn liður vísitölureikningsins er húsnæðiskostnaður. Húsnæðisliður vísitölutölunnar tekur ekkert tillit til leigugreiðslna né kostnaðar við að eignast húsnæði, heldur er eingöngu miðað við þann kostnað sem felst í því að eiga íbúð. Aðeins er tekið tillit til viðhaldskostnaðar, kostnaðar vegna fasteignaskatta og svonefnds fjármagnskostnaðar, en það er sá "kostnaður" sem hlýst af því að eiga fé fast í íbúð, en ekki á vöxtum í banka, en eins og allir vita þá dettur engum heilvita manni í íslenska verðbólguþjóðfélaginu í hug að geyma háar upphæðir í banka, en aftur á móti þykir sumum ágætt að "geyma" fé sitt í steinsteypu!

Þessi hlægilegi útreikningur á húsnæðiskostnaðinum hefur aftur á móti

FRAMHALD Á SÍÐU 6.

Skattar - eitt form arðráns

Undanfarið hafa almennir borgarar í Hveragerði, Bolungarvík og Borgarnesi efnt til funda og undirskriftasafnana til að mótmæla skattafarganinu og benda á að auðmennirnir eru skattlausir. Þeir hafa bent á að það hljóti að vera galli á kerfinu þegar stórtekjumenn eru skattlausir á sama tíma og verkamenn bera gífurlega skatta. En það segir bara hálfa söguna. Skattafyrirkomulagið er meira en galli á kerfinu, það er eitt af augljósum táknum arðránsþjóðfélagsins, og felur sem slíkt lýsingu á því sem þjóðfélagi sem byggir á arðráni og kúgun.

Það er ekki tilviljun að menn skuli í dag kveinka sér undan auknum skattaálögum. Auðvaldsþjóðfélagið á Íslandi er í kreppu, og aðferð borgarastéttarinnar til að koma afleiðingum kreppunnar yfir á herðar verkalýðsins er með hertu arðráni á öllum sviðum. Laun eru skert með öllu mögulegu móti, vinnuálagið er aukið og skattarnir hækka. En hagur auðmannanna skerðist ekki - þvert á móti batnar hann með því að vinnandi fólk ber allar byrðarnar. Þá opinberast ljóslega að auðmennirnir eru skattlausir því kerfið sér þeim fyrir óteljandi aðferðum til að sleppa við skatta s.s. með afskriftum, með því að skulda í framvkæmdum o.s.frv.

Sjómaður nokkur kom að máli við blaðið og benti á, að á meðan hann væri með 400 þús. í skatta væri eigandi bátsins sem hann er á aðeins með 20 þúsund.

Við þurfum að krefjast þess að skattar verði afnumdir af þurftarlaunum og söluskattur af nauðsynjavörum. Við þurfum að berjast samkvæmt vígorðinu: Gegn verðbólgu og atvinnuleysi - látum auðmennina sjálfa borga kreppuna. Við lýsum yfir fullum stuðningi við réttmætar kröfur íbúanna í Bolungarvík, Borgarnesi og Hveragerði og um land allt um að rannsókn fari fram á hvernig standi á því að auðmennirnir eru skattlausir og að skattbyrðarnar verði léttar á vinnandi fólki.

Atvinnuástand stórversnar í Reykjavík

Morgunblaðið hefur undanfarið hreykst yfir því að efnahagsráðstafanir ríkisstjórnarinnar hafi orðið þess valdandi að atvinnuástand sé mjög gott í Reykjavík. En er þetta satt? Að vísu er atvinnuleysi lítið, en það segir ekki alla söguna. Sennilega hefur aldrei verið jafn mikið um það að verkamenn og iðnaðarmenn fari út um land til vinnu eins og í sumar og haust. Gífurlegur fjöldi hefur neyðst til þess að fara í virkjanir og aðrar stórframkvæmdir utan Reykjavíkur. Þannig vinna reykvískir verkamenn t.d. á Sigöldu við Kröflu, Grundartanga, við lagningu háspennulína o.s.frv. Það sem varð til þess að ekki var stórfellt atvinnuleysi í Reykjavík í sumar var að mikill fjöldi skólaunglinga fór um allt land til vinnu við fiskiðnað og í byggingarvinnu.
Undanfarið hefur verið mikið um að fyrirtæki segi upp fólki. Þannig hafa nú borist fréttir af því að öllu fastráðnu verkafólki í frystihúsum á svæðinu Vestmannaeyjar til Akranes hafi verið sagt upp með viku fyrirvara frá 24 okt. að telja. Líka hefur nokkuð borið á uppsögnum hjá verksmiðjufólki, t.d. var 10 verkamönnum sagt upp hjá Kassagerðinni nýlega. Þetta ástand kallar á samstöðu allra verkamanna gegn uppsögnum.

ÚREINU ÍANNAÐ

Nú hefur mogginn tekið til við að birta greinarstúfa úr Stéttabaráttunni og lýsir því svo yfir að hann taki undir hvert orð sem þar stendur! Og hér er auðvitað um að ræða afstöðu Stéttabaráttunnar gagnvart sósíalheimsvaldastefnunni. Mikið hefur mogginn breyst, fyrir þremur árum var Stéttabaráttan nefnd "andlegt hass" vinstrimanna - og þá gat að líta sömu afstöðu og nú gagnvart sósíalheimsvaldastefnunni á síðum blaðsins. En við fáum víst að bíða til eilífðarnóns eftir því að mogginn taki undir afstöðu Stéttabaráttunnar gagnvart bandarísku heimsvaldastefnunni. Líklega verður þess ekki langt að bíða að Neisti, málgagn trottanna í Fylkingunni, birti skrif um undirtektir mogga við skrifum Stéttabaráttunnar um sósíalheimsvaldastefnuna. Afstaða moggans verður þá talin til glæpa "maóismans."

Fylkingin, eða réttara sagt pólitísk framkvæmdanefnd hennar, hefur svarað greininni sem sjömenningarnir birtu í Þjóðviljanum fyrir skömmu. Sjömenningarnir, þe. þeir sem sögðu sig eða voru reknir úr Fylkingunni í sumar voru eindregið á móti stefnu samtakanna í Víetnammálinu. Nú bætir pólitísk framkvæmdanefnd Fylkingarinnar gráu ofan á svart og lýgur því fullum vetum að hún hafi ætíð veitt fullan og skilyrðislausan stuðning við þjóðfrelsishreyfinguna og forystu hennar. Það þarf töluverða forherðingu að ljúga svo hiklaust - eða heldur pólitísk framkvæmdanefnd Fylkingarinnar að allir fulltrúarnir sem sátu ráðstefnu Víetnamnefndarinnar (3.-5. okt.) séu heyrnarlausir og sjónlausir? Á ráðstefnunni gátu menn bæði heyrt fulltrúa Fylkingarinnar ráðast gegn stefnu FNL/BBS og séð þá greiða atkvæði gegn tillögunni um fullan og skilyrðislausan stuðning VNÍ við baráttuna.

Í þeim "fræðilegu" deilum sem átt hafa sér stað innan KSML(b) um "rétta línu" og birtar hafa verið í "Bolsévíkanum" er að finna margar nýstárlegar og vægast sagt kostulegar niðurstöður. Þar keppist hver um annan þveran við að skilgreina ástandið á sem "vísindalegastan" hátt. Við gripum af handahófi niður í blaðið og komum upp með eftirfarandi sem er niðurlag greinar eftir SJ um hlutverk KSMLb:

"Að lokum ber að minnast þess að aldrei má færa verkalýðnum í einu eða neinu máli milligrammi meira en hann þolir, því annars skilur hann ekki þá sem til hans tala, þeir fara of langt á undan honum, sambandið milli þeirra rofnar og traust verkalýðsins verður ekki eign þeirra, sem hann þannig missir sjónar af. Ekki má heldur færa verkalýðnum milligrammi minna en hann þolir, því þá er maður kominn aftur fyrir hann og dragnast á eftir honum í stað þess að vísa veginn, og er algerlega háður því hvert förinni er heitið."

Það sannast hér hið fornkveðna að vandratað er meðalhófið. En samkvæmt áreiðanlegum heimildum var meðalhófið svo vandratað að mati SJ að hann sá sig knúinn til að hætta pólitísku starfi, saddur pólitískra lífdaga.

Fyrir þá sem ímynda sér að það sé eitthvað sældarbrauð að lifa á atvinnuleysisbótum er rétt að upplýsa að í Reykjavík eru atvinnuleysisbætur 80% af 2. taxta Dagsbrúnar, eða aðeins um 30 þúsund á mánuði.
Það sér hver maður í hendi sér að ekki er hægt að lifa af því.

Mennirnir sem ákveða þessa smánarupphæð eru sjálfir með laun sem eru mörgum sinnum hærri, eða um 100-130 þúsund.

"Spánverjar hafa ekki þurft að hugsa um pólitík hingað til."

7. október s.l. birtist þessi fyrirsögn í Morgunblaðinu - orðin eru tekin úr viðtali blaðisins við Marínu Guðrúnu Gísladóttur sem er ræðismaður Íslands í Malaga á Spáni. Manni verður strax ljóst við lestur fyrirsagnarinnar að hér er á ferðinni ómengaður áróður fyrir hið fasíska fyrirmyndarríki Frankós. En þessi kellingarugla hlýtur að vera allverulega heimsk - því hún er að tala um þjóð sem háði mannskæða borgarastyrjöld. Og eru ekki borgarastyrjaldir pólitískar - eða eru þær gerðar í hugsunarleysi? Einfeldni kellingarinnar birtist okkur einnig þegar hún segir að það sé erfitt að fá spánverja til að tala um pólitík - þeir vilji fremur ræða fótbolta. Nú er það einu sinni þannig á Spáni að menn lenda ekki í fangelsi fyrir að tala um fótbolta - en því er öðruvísi farið með pólitíkina. Viðtalið er heil hít af falsi og lygum, dæmi "En svona smám saman er verið að slaka á stjórnarfarinu á Spáni, smám saman er frelsið aukið." Þessi makalausu orð eru sögð í sömu viku og fimm spánverjar voru líflátnir án dóms eftir hroðalegar pyntingar sökum stjórnmálaskoðana sinna. Morgunblaðið birtir viðtalið athugasemdalaust. Talsmenn frankófasismans fá greiðlega inni á síðum blaðsins sem dýrkaði Hitler á sínum tíma.

-/Gorgeir

Nei, það er engin skriffinska hjá því opinbera

Nýlega birtust opinberlega tölur um fjölda nefnda og kostnað við þær hjá hinu opinbera, þ.e. hjá ráðuneytunum eingöngu. Alls voru starfandi 466 nefndir og nefndarmenn voru alls 2.292. Heildarkostnaður við nefndirnar nam 162 milljónum 567 þúsundum og 23 krónum. Já, það eru margir frændurnir og klíkubræðurnir sem hengdir hafa verið á símjólkandi nefndarspena ríkisins síðasta ár. Það hefur heyrst á skotspónum að í bígerð sé að stofna nefnd til að endurvekja nefndina sem skipuð var til að fækka nefndum.

En það sem að alþýðu Íslands snýr: Hver skyldi borga kostnaðinn við nefndafarganið? Þarf nokkur að vera hissa á því að skattarnir aukast?

-/Ól

SJÓMANNAVERKFALLIÐ

Samstaða færir sigur

Eins og kunnugt er af fréttum gerðu sjómenn verkfall dagan 23. -27. okt. Alger samstaða náðist með yfir- og undirmönnum á báta- og togaraflotanum, og 90% flota landsmanna var siglt til hafnar. Með þessu voru sjómenn að mótmæla kjaraskerðingum auðvaldsins sem einkum kom fram í lágu fiskverði. Ákvarðanir ríkisstjórnarinnar um fiskverð eru beinar árásir á kaup og kjör sjómanna, og þýddu gífurlega tekjurýrnun fyrir sjómannastéttina. Fiskverðið nú var ekki annað en einn hlekkurinn í langri keðju kjaraskerðinga og svínarís sem framið hefur verið gagnvart sjómönnum. Allir sjómenn minnast svívirðunnar með loðnuverðið í vetur og vor. Það var ekki fyrr en búið var að landa gífurlegu magni af loðnu sem verð var ákveðið, og var það þá mun lægra en árið áður. Ástæðan sem fjármálaauðvaldið gaf fyrir því var sölutregða og lágt verð á fyrstri loðnu og mjöli. En vertíðinni var vart lokið þegar berast fóru fréttir af góðri sölu á þessum afurðum. Sú samstaða sem náðist í sjómannaverkfallinu sýnir að sjómenn hafa ekki í hyggju að láta viðgangast endalaust að níðst sé á þeim til að bjarga gróða fjármálamannanna sem eiga frystihúsin og sölusamsteypurnar.

En mótmæli sjómannann beindust gegn fleiru en lágu fiskverði. Fáar atvinnustéttir eru jafn illa settar og sjómenn hvað snertir kjör og vinnuaðstöðu. Þeir vinna eina erfiðustu vinnu sem þekkist á Íslandi og við vinnuskilyrði sem eiga engan sinn líka hvað snertir öryggi og vosbúð. Sökum hinna lélegu kjara hefur gengið erfiðlega að manna bátana, og flestir bátar róa raunar með of lítinn mannskap. Þannig er algengt að aðeins séu 5 - 7 menn á, þegar 11 eiga að vera. Þetta leiðir eðlilega af sér aukið vinnuálag fyrir mannskapinn, aukið strit og vosbúð og lengri stöðu á dekki. Það er samdóma álit margra sjómanna að hin mikla tíðni slysa á skipunum sé að miklu leyti að kenna þreytu, menn séu orðnir slæptir eftir langa og erfiða vinnu. En opinberar skýrslur kalla orsök flestra slysa "vangá þeirra sem í hlut eiga."

Þó að sjómenn séu undirstaða mikilvægasta iðnaðar á Íslandi bera þeir lítið úr býtum meðan milljónir fara í vasa auðvaldsins. Sjómannaverkfallið ber þess vitni að sjómenn una ekki að á þeim sé troðið og allt gert til að sundra þeim. Á þeim standa spjót auðvaldsins, og er skemmst að minnast síðasta togaraverkfalls, þegar fjölmiðlarnir birtu myndir af togurunum við bryggju og óskööpuðust yfir því að "sjómenn skyldu vera þess valdandi að framleiðslutækin standi ónotuð fyrir hábjargræðistímann." Það er nefnilega þannig, að alltaf þegar sjómenn rísa upp til baráttu er "hábjargræðistími" í borgarafjölmiðlunum, þá sjá allir mikilvægi sjómanna, þótt þeir sjái ekki að nauðsynlegt er að borga þeim mannsæmandi laun. Ætli Geir Hallgrímsson öðlaðist ekki annað álit á því að allir eigi að bera byrðarnar í sameiningu ef hann yrði settur á togara eins og eina vertíð.

Við tökum undir kröfur s jómanna um betri kjör og bætta vinnuaðstöðu. Lærum af reynslu sjómannaverkfallsins: Samstaða færir sigur!

KVENNAVERKFALLIÐ

Sameinist gegn misréttinu

Framkvæmdanefndin um kvennafrí sendi út dreifirit sem ber yfirskriftina: HVERS VEGNA KVENNAFRÍ? Í þessu dreifiriti er grundvöllurinn settur fram fyrir samstöðu kvenna úr öllum stéttum.

Hvað er það sem getur sameinað

MYNDIRNAR: Stærri myndin er frá útifundinum þ. 24. okt., en sú minni er frá mótmælafundi námsmanna fyrir utan Alþingishúsið.

konur þessar, sem hafa ólíkar stjórnmálaskoðanir og sem eiga ekki sömu stéttarhagsmuna að gæta? Þessar konur eiga flestar það sameiginlegt að þær sjá að alls staðar í þjóðfélaginu er vinnuframlag kvenna lægra metið í krónutölu en vinnuframlag karla, jafnvel við sömu störf. Konur í frystihúsum hafa ekki nema 30. þús. krónur í kauptryggingu á mánuði og eru sendar heim með aðeins viku fyrirvara, saumakonur, prjónakonur, hjúkrunarkonur, já, alls staðar þar sem konur eru í meirihluta eða eingöngu konur í ákveðinni starfsgrein, þar er kaupi haldið niðri, í bönkum og við verslunarstörf ýmis konar eru ótal dæmi þess að konur sem hafa unnið í fjöldamörg ár og hafa öðlast mikla starfsreynslu horfa upp á reynsluminni karlmenn fá miklu hærra kaup en þær. Svona mætti lengi telja.

KONUR ERU SAMMÁLA UM AÐ VIÐURKENNA ÞESSAR STAÐREYNDIR (og sjálfsagt margir karlar líka, sem sést m.a. á öllum skeytunum sem bárust fundinum á Lækjartorgi) en það er enginn sigur. ÞESSAR STAÐREYNDIR ERU ÁÞREIFANLEGAR - AUGLJÓSAR.

Það er ekki meiningin að lítillækka þetta framlag kvenna. Fundurinn á Lækjartorgi sem er einn sá stærsti sem haldinn hefur verið hér á landi, sýnir hvað samtakamátturinn er gífurlega mikilll, og ef honum er beitt rétt er hann gífurlegt vald.

VERKFALLSVOPNINU - skæðasta vopni verkalýðsins er beitt til þess að sýna fram á framlag kvenna til þjóðfélagsins er lítils virt, að kjör kvenna eru almennt verri en kjör karla. VERKFALLSVOPNINU hefur verkalýðurinn beitt til að reyna að bæta kjör sín.

KONUR - það er ekki nóg að sameinast um að viðurkenna misréttið.

ÞAÐ VERÐUR AÐ SAMEINAST UM AÐ BERJAST GEGN MISRÉTTINU - og þar reynir fyrst á samtakamátt kvenna. Helminur þjóðarinnar er kvenkyns, en allar konur eru ekki láglaunakonur, en stór hluti þeirra. En láglaunakonan hlýtur að vera beitt mesta misréttinu í þjóðfélaginu, það hlýtur því að vera fyrsta og mikilvægasta verkefnið að berjast fyrir bættum kjörum láglaunakvenna. 24. október var ekki BARÁTTUDAGUR, hann var SAMSTÖÐUDAGUR, þar sem konur úr öllum stéttum hétu að veita hver annarri stuðning og samstöðu.

EN HVERS VEGNA BARA KONUR? Allar konurnar, sem fundu til samkenndar hver með annarri, hljóta að viðurkenna þá staðreynd, sem minnst var á áðan, nefnilega að láglaunakonan hlýtur að vera beitt mesta misréttinu í þjóðfélaginu, en hver skyldi vera beittur næst mesta misréttinu í þjóðfélaginu? Gæti það ekki verið verkamaðurinn sem verður að þræla myrkranna á milli til þess að hafa ofan í sig og sína? Verkafólk og annað láglaunafólk er beitt mesta misréttinu í þjóðfélaginu. -

Því - góðar konur úr öllum stéttum - þið sem skrifið undir kjörorð kvennaárs Sameinuðu þjóðanna: JAFNRÉTTI - FRAMÞRÓUN - FRIÐUR, nú þegar kreppan ber að dyrum hjá auðvaldsheiminum og hundruð þúsunda ekki bara kvenna heldur kvenna og karla eru send heim, gerð atvinnulaus í USA, Bretlandi, Þýskalandi, Danmörku, svo dæmi séu nefnd, og sú kjaraskerðing sem hefur hvað verst komið niður á verkalýðnum hér á Íslandi, körlum jafnt sem konum - berjist því fyrir JAFNRÉTTI þeirr sem beittir eru mesta misréttinu á við aðra, berjist fyrir framþróun í þjóðfélaginu.

ATVINNULEYSI og skert kjör eru ekki FRAMÞRÓUN heldur AFTURFÖR, og stuðlið með atkvæðum ykkar að bættum FRIÐI í heiminum með því að berjast gegn öllum yfirgangi STÓRVELDANNA gegn smærri ríkjum.

LÁGLAUNAKONA - verkakona, það er gott að eiga stuðning kynsystra þinna, en mundu hver stendur þér næst - LÁGLAUNAKARLINN - verkamaðurinn. Sæktu styrk þinn fyrst og fremst til stéttar þinnar í baráttunni gegn arðráni og kúgun. Því sameinuð stöndum vér en sundruð föllum vér.

-/AS

Námsmannaverkfallið

Samstaða námsmanna og vinnandi alþýðu

Með vaxandi tæknivæðingu þjóðfélagsins hafa eigendur atvinnutækjanna og ríkisvald þeirra neyðst til að mennta sívaxandi fjölda manna og kvenna til að sinna þeim flóknu störfum sem leysa þarf af hendi í þjóðfélaginu. Borgarastéttinni neyddist til að leita yfir í raðir smáborgara og verkalýðsstéttar eftir fólki til að mennta. En vegna lélegrar fjárhagsafkomu þessara stétta var nauðsynlegt að koma á lánakerfi til að gera þessum hluta verkalýðsstéttarinnar og smáborgarastéttarinnar fært að stunda námið. Þannig urðu námslánin til. Börn borgaranna voru ekki lengur þau einu, sem sátu á bekkjum æðri menntastofnana.

Auðvitað var borgarastéttinni nauðung að hleypa öðrum en sínum eigin afkvæmum og örfáum sauðtryggum afsprengjum lægri stéttanna inn í stofnanir eins og Háskólann.

Háskólinn var stofnaður 1911 en það er ekki fyrr en árið 1970 sem Verðandi (sem túlkar hagsmuni verkalýðs og smáborgarastéttar) náði meirihluta innan skólans í fyrsta skipti. Innan Háskólans hefur pólitísk barátta námsmanna verið hörðust eins og eðlilegt er því borgararnir sendu ekki börn sín í verknámsskólana heldur auðvitað í Háskólann. Eftir því sem fulltrúum smáborgara og verkalýðs fjölgaði innan hans hörðnuðu átökin milli þeirra og talsmanna borgarastéttarinnar.

Vinstrisinnaðir nemendur Háskólans hafa orðið að berjast fyrir hverri skoðun, stöðu og réttindum til náms við andstæðinga, sem allt höfðu í hendi sér nema hæfileikann til að skilja og vinna. Borgarastéttin hefur beitt öllum ráðum til að halda skólanum sem vígi íhaldsins. Sú aðferð, sem henni hefur gagnast best er að sá tortryggni í garð námsmann við Háskólann með því að kalla þá sníkjudýr, eiturlyfjaneytendur, iðjuleysingja o.s.frv. Auðvitað hafa þeir bent á að það voru ábyrgir einstaklingar í hópi námsmanna. Þessir menn voru þeirra eigin synir og dætur. Fólkið sem alltaf barðist gegn alls konar öfgum, eins og jafnrétti til náms, mannsæmandi lífskjörum námsmanna og verkamanna. Já, vissulega voru þeir ábyrgir og hugsandi því þeir börðust gegn verkalýðsstéttinni og vinnandi alþýðu. Ef einhver efast um sannleiksgildi þessara orða þá er hér bein tilvitnun úr dreifibréfi Vöku (Vaka er félag íhaldsstúdenta í Háskólanum) frá 16. okt nú í ár. Þar stendur:

"Forystumenn hagsmunasamtaka hafa stórmikið vald í skjóli hins siðlausa lífskjarakapphlaups, sem þróast hefur í verðbólguþjóðfélaginu. Skipting lífsgæða hefur farið fram í skjóli skefjalauss valdaþrýstings." Auk þess kemur fram í sama bréfi að verðbólgan virðist nú eina auðsuppsprettan. Lesandinn getur velt fyrir sér hvort þetta eru skoðanir námsmanna úr vinnandi stéttum þessa lands.

Nú er borgarastéttin svo stödd, að framleiðsluhættir hennar hafa leitt til enn einnar kreppunnar. Hún þarf ekki lengur á menntamönnum úr verkalýðsstétt og fátækari hluta smáborgarastéttarinnar að halda. Framleiðslan hefur dregist saman, þörfin á menntuðu vinnuafli minnkað, svo borgarastéttin hrekur þessa námsmenn frá námi með því að skera niður námslánin og notar skattpeningana til að fleyta fyrirtækjunum yfir erfiðasta hjallann, sem hún sér ekki fyrir endann á en vonar að sé ekki endalaus.

En nú gerist þetta, sem alltaf hefur gerst í kreppum og borgarastéttin kann ekkert ráð við, sem dugir til lengdar. Námsmenn skipuleggja sig í hverjum skóla og hverri deild innan skólanna. Þeir ræða málin og grípa til aðgerða. Leggja niður vinnu og koma fram mótmælum við yfirvöld. Kjarabaráttunefnd þeirra, sem skipuð er fulltrúum frá öllum skólum, sem aðild eiga að lánasjóði íslenskra námsmanna samræmdi síðan heildaraðgerðir allra skólanna miðvikudaginn 22. okt. s.l. En þá var haldinn öflugur útifundur á Austurvelli þar sem nemendur allra skólanna sameinuðust. Þetta er einungis upphaf aðgerðanna. Námsmannahreyfingin á enn mörg vandamál óleyst. Nauðsynlegt er, að allir námsmenn taki afstöðu til eftirfarandi vandamála:

1. Fara hagsmunir námsmanna saman við hagsmuni alþýðu?
2. Ef hagsmunir alþýðu og námsmanna fara saman, hvernig á þá að tengja baráttu þessara hópa.
3. Hvaðan fær fólk hugmyndir sínar um námsmenn sem afætulýð og hverjir hafa hag af því að dreifa slíkum óhróðri?
4. Hverra byrðar eiga námsmenn og öll alþýða að bera? Atvinnuveganna? Hverjir eiga atvinnutækin?
5. Hvernig á að bregðast við ef ríkisvaldið hunsar kröfu námsmanna?

Til útifundarins 22. okt. á Austurvelli bárust fjölmargar baráttukveðjur frá einstökum verkalýðsfélögum, ASÍ og BSRB, þar sem lýst var fullum skilningi á að barátta námsmanna væri barátta þeirra lægstlaunuðu fyrir jafnrétti til náms. Fundurinn á Austurvelli lýsti yfir eindregnum stuðningi við baráttu fiskimanna fyrir hærra fiskverði. Aukinn skilningur á að barátta námsmanna og vinnandi alþýðu fari saman er vafalaust stærsti sigur, sem unnist hefur í baráttunni til þessa.

-/SW

Styðjum baráttu BSRB

Nýlokið er mikilli fundaseríu hjá BSRB um verkfallsréttarmálið. Þátttaka í fundunum var mjög mikil, og niðurstaða þeirra er öll á einn veg: Menn eru einhuga um nauðsyn þess að BSRB fái verkfallsrétt. Innan BSRB er að finna marga hópa sem eru á mismunandi launum og vinna við mismunandi vinnuskilyrði. Stróir hópar verkafólks eru innan BSRB, svo sem símvirkjar, starfsfólk á sjúkrahúsum o.s.frv. Kaup og kjör þessa fólks hafa verið mjög léleg, og ríkisvaldið hefur notað það sem röksemd að það séu svo mikil hlunnindi að vinna hjá ríkinu, svo sem æviráðning og verðtryggður lífeyrir. En raunveruleikinn er harður í horn að taka: Æviráðning eða lífeyrir kaupir ekki brauð eða borgar húsaleigu ef launin hrökkva ekki til. Þess vegna vill BSRB fá verkfallsrétt, skæðasta vopn verkalýðs og alþýðu til að berjast gegn kjaraskerðingum.

Það er athyglisvert að bera orð eins af forystumönnum BSRB, "Við fáum ekki verkfallsrétt nema við tökum okkur hann", saman við afstöðu ASÍ-forystunnar. Hún stendur í vegi þess að þessu vopni sé beitt, og í ályktun miðstjórnarfundar um mánaðarmótin sept.-okt. er talað um að forðast verði verkföll: "Mun þá fullreynt hvort samningar takast án verkfalla."

Barátta BSRB er framsýn barátta, verkalýðsstéttinni í hag.

Styðjum baráttu BSRB fyrir verkfallsrétti!

1.)Markmið BSV. er að bæta og standa vörð um hagsmuni verkalýðsins og berjast af öllum mætti gegn tilraunum sem stefna að því gagnstæða.
2.)BSV. skulu stuðla að einingu verkalýðsins á stéttarlegum grundvelli.
3.)Starfsvetfangur BSV. er allstaðar sem hagsmunnamál verkalýðsins birtast, jafnt á vinnustöðum sem og innan verkalýðsfélaganna í dægurbaráttunni.
4.)Baráttusamtökin munu stefna að myndun virkra andstöðuhópa innan verkalýðsfélaganna, sem setja sér það mark að berjast gegn stéttasamvinnustefnunni, auka lýðræðið innan verkalýðsfélaganna, og berjast fyrir endurreisn þeirra sem tæki verkafólks í hagsmunnabaráttunni.
5.)Meðlimir Baráttusamtakanna geta orðið allir þeir sem eru innan vébanda verkalýðsfélaganna og stunda heildagsvinnu, svo og þeir nemendur verkmenntunarskóla sem eru meðlimir viðurkenndra verkalýðsfélaga. Þeir makar viðkomandi aðila sem stunda heimilisstörf geta einnig gerst meðlimir BSV".
6.)Allir meðlimir Barátusamtaka Verkafólks skulu virða og framfylgja þeim liðum sem að ofan eru taldir.
Framkvæmdanefnd "BSV".

REYKJAVÍK
Baráttusamtök verkafólks stofnuð

Um miðjan október voru stofnuð Baráttusamtök verkafólks í Reykjavík. Að stofnun þeirra stóðu nokkrir óflokksbundnir verkamenn úr verkalýðsfélögunum á reykjavíkursvæðinu. Tilgangurinn með stofnun samtakanna er fyrst og fremst sá, að ná saman í skipulagða hreyfingu sem flestu stéttvísu verkafólki hvar í flokki sem það stendur til að mynda virka andstöðuhópa innan fagfélaganna.

Á stofnfundinn mætti um 30 manns. Þar var rætt mikið um bráðabirgðastefnugrundvöllinn, sem birtur er hér til hliðar, og áttust þar einkum við tvær skoðanir. Annars vegar voru þeir sem samþykktu þennan grundvöll í meginatriðum og hins vegar þeir sem vildu hafa grundvöllinn breiðari: Að innan baráttusamtakanna skyldu einnig vera hópar eins og Bandalag háskólamanna og nemendur. Þessu hafnaði meirihluti fundarmanna og bent var á, að þar sem starfssvið samtakanna væri innan fagfélaganna en ekki væri verið að stofna nein samtök utan þeirra hlyti aðild að samtökunum að takmarkast við þá sem væru innan fagfélaganna. Þá var líka bent á þann mikla mun á kaupi og kjörum sem væri milli verkafólks og hámenntaðra manna. Hvað snertir menntaskólanema hlýtur að vera eðlilegra að þeir starfi innan Rauðrar æsku, en Baráttusamtaka verkafólks, þar sem annars vegar er barist fyrir kjörum skólanema og hagsmunum, og hins vegar yfirlýstur stuðningur við baráttu verkalýðsstéttarinnar. Að loknum umræðum var gengið til atkvæða um bráðabirgðastefnugrundvöll BSV og var hann samþykktur með yfirgnæfandi meirihluta atkvæða.

Kosin var 7 manna framkvæmdarnefnd. Í henni situr fólk úr 5 fagfélögum.

Nærtækustu verkefni BSV er að skipuleggja þá andstöðu sem finnst innan fagfélaganna, einkum Dagsbrúnar. Líka vinna BSV að því að halda kjaramálaráðstefnu í endaðan nóvember. Til þessarar kjaramálaráðstefnu á að bjóða starfandi verkafólki. Í undirbúningi er að taka fyrir eftirfarandi málaflokka:

1. Mótun á kjarakröfum í komandi samningum.
2. Húsnæðis- og skattamál verkafólks.
3. Spurningin um hverjir fara með samningsvaldið.
4. Væntanleg vinnulöggjöf.

Fundarmenn skiptu sér í starfshópa sem taka eiga fyrir þessa málaflokka og undirbúa ályktanir og ráðstefnuskjöl. Á stofnfundunum voru haldin erindi um þessa málaflokka og verkamaður úr Straumsvík svaraði fyrirspurnum um starf baráttuhóps verkamanna í Straumsvík.

Baráttusamtök verkafólks dreifðu flugriti á stærstu vinnustaði í Reykjavík til að boða verkamenn á dagsbrúnarfundinn sem haldinn var 20. okt. Líka hefur verið dreift á vinnustaði kynningarbréfi um Baráttusamtökin og menn hvattir til að taka upp samband við þau.

Mikilvægasta verkefnið í dag er að skipuleggja andstöðuna sem fyrirfinnst innan fagfélaganna og mynda þannig raunverulega baráttuhópa. Þetta verkefni er sérlega brýnt sökum ástandsins í dag, þar sem dýpkandi kreppa skerðir stöðugt lifibrauð verkalýðsins, og verkalýðsforystan er ófær um að veita baráttunni gegn þessu forystu, heldur dregur taum atvinnurekenda með tali um að ómögulegt sé að fá kjaraskerðinguna að fullu bætta.

Við viljum hvetja allt verkafólk til að taka þegar í stað upp samband við Baráttusamtök verkafólks og skipuleggja sig til baráttu gegn kúguninni og kjaraskerðingunum. Liðsmenn baráttusamtakanna munu innan skamms fara á alla vinnustaði í Reykjavík með dreifirit, og þá gefst öllu verkafólki kostur á að hafa samband við samtökin.

GEGN VERÐBÓLGU OG ATVINNULEYSI - LÁTUM AUÐVALDIÐ BORGA!

LIFI SKIPULAGNING VERKALÝÐSINS Á GRUNDVELLI STÉTTABARÁTTUNNAR!

-/ÓI

LEIÐ STÉTTASAMVINNUNNAR/LEIÐ STÉTTABARÁTTUNNAR

Berjumst gegn stéttasamvinnu ASÍ-forystunnar!

Nú dregur senn að því að fundir hefjist í verkalýðsfélögunum um uppsögn samninga og komandi viðræður við atvinnurekendur. Kjaraskerðingin á undanförnu ári hefur verið rúml. 30% og forsendur síðustu samninga eru löngu brostnar. Kjaraskerðingin er tvíþætt: Annars vegar minnkandi kaupmáttur launa og hins vegar minnkandi yfirvinna, og hjá sumum algert afnám yfirvinnu. Þetta ástand kallar á samstöðu verkafólks gegn kjaraskerðingarsókn auðvaldsins, við verðum að berjast saman fyrir lifibrauði okkar.

En í vegi fyrir samstöðunni er ein hindrun sem verður að yfirstíga. Það er verkalýðsforystan. Með dæmalausu makki sínu við atvinnurekendur, eilífum undanslætti, úrtölum og smánarsamningum hefur henni tekist að kæfa baráttuvilja og frumkvæði hins almenna liðsmanns verkalýðshreyfingarinnar. Dæmi um þessi vinnubrögð forystunnar eru síðustu samningar: Þar fékk ASÍ-forystan umboð til að semja gegn því að ekki yrði samið um minna en 38% launahækkun. En að loknum margra mánaða viðræðum við fulltrúa VSÍ á lokuðum fundum var samið um 11% launahækkun og "skattalækkun" sem enginn varð var við. Þessir samningar voru bornir upp innan verkalýðsfélaganna og leiðtogarnir spöruðu ekki stóryrðin til að lýsa þeim hörmungum sem ske myndu ef samningarnir yrðu ekki samþykktir. Það var gífurleg andstaða gegn þeim um land allt en í gegn fóru þeir. Í dag á að leika sama leikinn: Enn á ný hyggst ASÍ semja, enn á ný heyrum við stóryrðin um nauðsyn þess að standa saman, og enn á ný heyrum við vaðalinn um nauðsyn þess að verkamenn líti á ASÍ sem fulltrúa sinn í komandi samningum. Við erum sammála ASÍ um nauðsyn þess að verkamenn standi saman, en við erum ekki sammála því að standa saman á grundvelli ASÍ, því sá grundvöllur hefur sýnt sig vera grundvöllur atvinnurekenda.

Hverjum þjónar það öðrum en auðborgurunum að taka "ábyrga" afstöðu til stjórnleysis auðvaldsframleiðslunnar með því að tala um að "forsenda launahækkana sé aukin þjóðarframleiðsla og auknar þjóðartekjur"? Hverjir græða á því að talið er úr mönnum að fara í verkfall, en í staðinn talað um að "taka það sem að okkur er rétt"? Hverjum þjónar það að horfa upp á undirbúning nýrrar vinnulöggjafar sem afnemur verkfallsrétt, án þess að rísa upp til baráttu? Þannig væri hægt að telja áfram endalaust og alltaf er sama svarið: Það þjónar auðvaldinu. ASÍ hefur gert sig segt um allt þetta og meira til. Það sýnir að ASÍ og grundvöllur ASÍ þjónar sundrungu verkalýðsstéttarinnar og er í hag auðvaldsins.

Sú eining verkalýðsstéttarinnar sem við sækjumst eftir er eining stéttarinnar gegn kjaraskerðingum og kreppu auðvaldsins. Það er eining sem krefst baráttu en ekki undansláttar og falskra loforða. Það er eining sem krefst þess að árásum auðvaldsins er svarað með virkni hins almenna verkamanns þar sem tiltækum ráðum er beitt til að knýja fram launabætur og bætti vinnuskilyrði. Þegar kjaraskerðingar eru framkvædar erum við ekki spurðir hvort við viljum þær eða hvort við getum fallist á hvernig þær eru framkvæmdar. Á sama hátt eigum við ekki að leita til auðmannanna um baráttuaðferðir eða berjast samkæmt þeim leiðum sem þeim er samrýmanleg.

Sú baráttueining verkalýðsstéttarinnar sem við viljum er eining sem krefst þess að sundrungaraflið innan verkalýðsstéttarinnar, ASÍ-forystan sé útilokað. Fyrsta skrefið í baráttunni gegn atvinnurekendum og ASÍ er að neita ASÍ um umboð okkar til að semja við atvinnurekendur. Við erum sjálfir fullfærir um að semja svo framarlega sem við víkjum ASÍ til hliðar og semjum fyrir opnum tjöldum. Þetta krefst aukins lýðræðis innan fagfélaganna og aukinnar tíðni funda. Eitt af því sem verkalýðsforystan hefur notað til að svæfa baráttuna er einmitt að þrengja lýðræðið innan fagfélaganna og halda fundi sjaldan, boða til þeirra með litlum fyrirvara og þrengja málfrelsi. Þess vegna þjónar aukið lýðræði og aukin tíðni funda okkar málstað en ekki málstað ASÍ-toppklíkunnar.

Það er óbrúandi bil milli verkfalls sem við verkamenn stöndum sjálfir að og undirbúum og verkfalli sem undirbúið er af verkalýðsforystunni. Þar ganga allir á undanþágum og allt er gert til að þreyta verkamenn til uppgjafar. En vel undirbúið verkfall þár sem engin linkind er sýnd þreytir auðmennina fyrr til uppgjafar en okkur.

Auðvaldið er hrætt við verkföll vegna þess að þau skerða gróða þeirra. Þessi hræðsla þeirra birtist í því að þeir undirbúa nú nýja vinnulöggjöf sem afnemur verkfallsréttinn í raun. Við verðum að berjast með kjafti og klóm gegn því að þessi vinnulöggjöf nái fram að ganga, við verðum að vernda rétt okkar til að berjast gegn misrétti og kúgun þessa þjóðfélags.

Aukin þátttaka verkamanna í baráttunni fyrir eigin hag eflir stéttarvitund og samtakamátt verkalýðsstéttarinnar og gerir hana hæfari til að standa vörð um hagsmuni sína. Það er þannig sem við best berjumst fyrir hagsmunum okkar, og það er þannig sem við stöndum saman og náum einingu.

Verkamenn - hefjum strax undirbúning fyrir komandi baráttu! Byggjum upp öfluga andstöðu innan fagfélaganna sem er þess megnug að taka forystuna í baráttunni gegn kjaraskerðingum auðvaldsins! Veljum leið baráttu en ekki leið uppgjafar og undansláttar! Stöndum saman gegn stéttasamvinnu!

-/dagsbrúnarsella KSML

CIA stjórnar Alþjóðasambandi frjálsra verkalýðsfélaga

Undanfarið hefur Þjóðviljinn birt greinar úr hinni athyglisverðu bók Inside the Company, CIA Diary, sem útleggst á íslensku: Innan stofnunarinnar: CIA dagbók. Höfundur bókarinnar er fyrrverandi CIA njósnari, Philip Agee. Í þessari bók flettir hann ofan af glæpaverkum CIA um víða veröld og gerir grein fyrir þeim stofnunum sem CIA notar til að hylja glæpaverk sín. Það að Þjóðviljinn skuli birta efni úr bókinni er lofsvert, en þó er athyglisvert að eitt atriði hefur honum ekki þótt vert að birta: Það eru skrif höfundar um Alþjóðasamband frjálsra verkalýðsfélaga, AFV.

AFV var stofnað árið 1949 af CIA. Beitti bandaríska leyniþjónustan þar fyrir sig bandarísku alþýðusamtökunum AFL (American Federation of Labor) og CIO (Congress of Industrial Organisation). Markmið AFV hafa aldrei verið að berjast gegn arðráni og kúgun auðvaldsins: Nei, markmið þess er og hefur verið að berjast gegn því að róttæk öfl nái fótfestu innan verkalýðsfélaga, berjast fyrir stéttasamvinnu og viðhaldi auðvaldsþjóðfélagsins. Þetta sjáum við best ef við lítum á ummæli tveggja af forystumönnum AFV: "Við trúum á efnahagsskipan auðvaldsþjóðfélagsins og við tilheyrum auðvaldsþjóðfélaginu. Við eigum því að vernda þetta kerfi" (George Meaney, AFL). "Í seinni heimsstyrjöldinni sameinuðumst við kommúnistum gegn fasistum, en í nýrri styrjöld munum við sameinast fasistum gegn kommúnistum" (James B. Carey, CIO).

AFV hefur verið gífurlega iðið við að níða niður framsækin öfl víða um heim, og á þingi sambandsins í Brüssel 1970 var samþykkt ályktun um hvernig tryggja mætti og bæta stöðu alþjóðlegra auðhringa í þróunarlöndunum og tryggja vinnufrið. Um skeið var svokallað Verkamannasamband S-Víetnam aðili að AFV. Þetta samband var hvergi til í raunveruleikanum nema sem eitt af áróðurs- og árásartækjum CIA gegn Þjóðfrelsisfylkingu S-Víetnam. Á vegum AFV árið 1963 var dreift stuðningsyfirlýsingu við árásarstríð Bandaríkjanna í Víetnam, þar sem m. a. sagði: "Stríðið sem Víet Cong hóf miðar að eyðileggingu landsins... Við, lögmætir fulltrúar verkamanna í S-Víetnam lýsum því yfir að kommúnisminn er kredda sem við verðum að berjast gegn... við hlið bandaríkjamanna berjumst við fyrir frelsi."

Þannig hefur Alþjóðasamband frjálsra verkalýðsfélaga alltaf staðið gegn baráttu framsækinna aðilja um allan heim, en þjónað sem málpípa rammasta afturhalds og fasisma. Síðast ber að nefna að AFV hefur tekið að sér að dreifa fasistaáróðri og stríðsæsingum eftir Soltsénitsin, en Meaney sem áður er minnst á hefur skotið skjólshúsi yfir hann í Bandaríkjunum.

ASÍ hefur verið aðili að AFV síðan á árunum eftir 1950, og það er ástæða þess að 1. maí ár hvert verðum við að hlusta á stéttasamvinnumessu AFV í útvarpinu. En skyldi aðild ASÍ að AFV ekki líka vera þess valdandi að fulltrúi ASÍ á þingi Alþjóðavinnumálastofnunarinnar 1974 greiddi atkvæði gegn rétti palestínumanna til að stofna verkalýðsfélög? Skyldi það vera þess vegna sem ekki hefur tekist að fá samþykkta ályktun á þingum ASÍ sem fordæmi árásarstríð Bandaríkjanna í Indó-Kína? Það hefur verið borið við tímaskorti en leggja má rök að því að AFV hafi átt sinn þátt í þeim tímaskorti.

Við krefjumst þess að ASÍ geri hreint fyrir sínum dyrum, og segi sig úr Alþjóðasambandi frjálsra verkalýðsfélaga tafarlaust. Íslensk alþýða vill ekkert hafa með glæpaverk heimsvaldastefnunnar að gera og hefur megnustu fyrirlitningu á stofnunum eins og AFV.

Við skorum á ASÍ-toppklíkuna að koma fram með afstöðu sína til þessa máls á opinberum vettvangi.

-/dagsbrúnarsella KSML

Alþýðuleikhúsið

Viðtal við Böðvar Guðmundsson

Eftir töluverða leit fannst loksins einn stofnandi Alþýðuleikhússins, sem hafði tíma til að tala við blaðamann Stéttabaráttunnar. Var það Böðvar Guðmundsson, sem er kunnur fyrir vísnasöng og fleira. Fórum við undirritaðir blaðamenn Stb. því í heimsókn til Böðvars sunnudaginn 12. október.

Stb: Hvernig stóð á stofnun Alþýðuleikhússins, Böðvar?

BG: Það er nú nokkur langur aðdragandi að því. Þetta er gömul hugmynd sem kom fram fyrir a.m.k. 10-15 árum, þá hjá fólki sem bjó suður í Reykjavík. En hérna byrjaði þetta nú þannig, að við vorum nokkur saman í hóp í fyrra, 14 talsins, sem hittumst að gamni okkar einu sinni í viku um nokkurt skeið til þess að setja saman einþáttunga. Hugmyndin var sú að útbúa einþáttungasafn sem við myndum síðar færa upp til sýningar á okkar eigin vegum einhvern tímann í haust eða vetur. Svo höguðu atvikin því þannig að 3 leikendur hjá Leikfélagi Akureyrar, sem reyndar voru þátttakendur í okkar hópi, sögðu upp starfi sínu þar og fannst okkur þá að það væri skemmtilegt að gera þessa tilraun; að stofna sjálfstætt leikhús. Þetta eru þannig kannski margar ástæður sem ollu stofnun Alþýðuleikhússins.

Stb: Hvar ætlið þið að sýna?

BG: Meiningin er að þetta verði umferðarleikhús.

Stb: Er þetta hugsað á sama hátt og Leiksmiðjan áður?

BG: Nei, það er dálítill munur þar á . Það eru tveir aðilar í Alþýðuleikhúsinu sem voru í Leiksmiðjunni áður svo að við getum notið einhverrar reynslu úr starfi hennar. Að því er ég best veit setti Leiksmiðjan sér aldrei neitt markmið annað en eitthvert þokukennt listrænt markmið. En við höfum það aftur á móti beinlínis á okkar stefnuskrá að vekja fólk til umræðu um þjóðfélagsmál.

Stb.: Var ekki grundvöllur fyrir þetta í leikhúsinu hér á Akureyri?

BG.: Leikhús eða leikfélög, sem rekin eru af ríki eða bæ, eru þannig að þau reyna að taka tillit til allra þeirra sjónarmiða sem til eru. Stefna þeirra verður því ákaflega reikandi. Þessir einþáttungar, sem við byrjuðum á, höfðu reyndar ákveðið inntak. Þeir áttu að fjalla um stéttaskiptingu í þjóðfélaginu. Þetta er safn einþáttunga sem sýna hvernig stéttaskiptingin þrengir sér alls staðar í gegn, jafnvel þar sem sumir neita því að hún sé til.

Stb.: Alþýðuleikhúsið hefur sem sé orðið til áður en sundrungin varð innan Leikfélags Akureyrar?

BG.: Svona hálft í hvoru. Við vorum að a.m.k. hópur sem orðinn var vanur að vinna saman og innan hópsins voru ekki svo alvarleg ágreiningsmál, að þau væri ekki hægt að leysa. En þegar þau Arnar, Þórhildur og Þráinn sögðu starfi sínu lausu hjá LA kom fram sú hugmynd að mögulegt væri að fjármagna leikhúsið með áskriftum, auk miðasölu auðvitað.
Við munum þó leita eftir stuðningi ríkis og sveitarfélaga svona formsins vegna en reiknum alls ekki með því að fá hann. Við erum líka svolítið smeyk við að byggja starfsemina upp á þann veg. Það eru til allmörg dæmi um vinstri sinnaða starfsemi sem hefur leitað eftir opinberum stuðningi, fengið þvert nei og lagst svo bara niður og nöldrað. Og við ætlum okkur að treysta á það að vinstri sinnað fólk í landinu, hversu langt til vinstri sem það er, vilji veita þessu lið.

Stb.: Hvað á leikhúsið að ná yfir stórt svæði?

BG.: Allt landið. Það þýðir að starfsemi leikhússins verður að vera að langmestu leyti yfir sumarmánuðina til þess að það sé hægt að ferðast út um land á afskekkta staði eins og t.d. Vestfirði og N.-Þingeyjarsýslu. Meiningin er að hafa 4-5 "prógröm" þar af 1-2 heil verk, í gangi í einu. Þannig yrði fjögurra mánaða æfingatími þegar ekki yrði sýnt, svörtu mánuðirnir, nóvember-febrúar en síðan ferðalög vonandi.

> "Meiningin er að þetta verði umferðaleikhús"
>
> "Alþýðan á smástöðunum út um landið á líka rétt á að njóta menningar".
>
> "Því er ekki ætlað að vera flokksapparat fyrir Alþýðubandalagið"
>
> "Fólk er farið að efast um réttmæti einkaeignarþjóðfélagsins".

Stb.: Þið hugsið ykkur sem sé að ferðast út um sveitir og sjávarpláss, einskonar "list um landið"?

BG: Sem allra mest. Stóru leikhúsin geta varla farið með sínar viðamiklu sýningar út um land, þar sem víða er alls engin aðstaða til að taka á móti þeim þar eð leiksvið vantar svo víða. Og auðvitað á fólk á þeim stöðum jafnan rétt á að njóta leiklistar. Meiningin er nefnilega að hafa sviðsútbúnaðinn sem allra minnstan og einfaldastan, einmitt með það fyrir augum að geta sýnt þar sem sviðsaðstaða er fyrir hendi.

Stb.: Hvers konar túlkunaraðferðir ætlið þið að nota?

BG: Helst sem allra flestar. Það vill nú svoleiðis til, að þessi hópur er að miklu leyti sjálfum sér nægur. Innan hans vébanda eru bæði þýðendur, tónlistarfólk, "kóreógraffar", leikritagerðarmenn og smiðir þannig að við ættum ekki að þurfa að leita svo mikið út fyrir hópinn til að láta vinna fyrir okkur.

Stb.: Hefur leikhúsið einhverjar höfuðstöðvar eða æfingamiðstöð?

BG: Nei, ekki er það nú enn þá. Við erum að leita okkur að einhverjum stað sem við gætum keypt eða leigt í þeim tilgangi, og ef þið vitið af einhverjum slíkum stað, látið okkur þá endilega vita.
--En við erum þó byrjuð að æfa.

Stb: Klofningurinn í LA. Hvernig stóð á honum?

BG: Það var nú eiginlega allt dregið inn í þær deilur sem áttu sér stað innan LA í vor, bæði þa sem hægt var að draga inn í þær og líka hitt. Ég er nú ekki frá því að það sem réði afstöðu ýmissa aðila innan félagsins hafi nú einmitt verið "kommúnistahræðsla."

Stb: Nú hefur klofningurinn oft verið túlkaður þannig að þetta hafi verið Alþýðubandalagsmennirnir að fara. Kemur Alþýðuleikhúsið til með að túlka afstöðu AB í einhverjum málum?

BG: Því er nú ekki ætlað að vera flokksapparat fyrir AB.

Stb: Maður þarf þá ekki að búast við því að sjá ykkur fyrir kosningar vera að troða upp á vegum AB?

BG: Það þykir mér nú ótrúlegt. Ég geri ekki ráð fyrir því að stjórn Alþýðubandalagsfélagsins hér eigi eftir að reyna að hafa áhrif á starfsemi leikhússins. Ég hygg jafnvel, að þessi hópur sé vinstra megin við AB.

Stb.: Nú hafa lýðræðismál verið mjög ofarlega á baugi í norrænum leikhúsmálum undanfarin ár. Hvernig er með valdauppbyggingu innan leikhússins?

BG: Okkar hugmyndir um það eru kannski svolítið þokukenndar ennþá. Við höfum þó samið okkar starfsreglur sem eru þannig að allir þeir sem koma til með að vera félagsmenn félagsmenn eða starfsmenn hjá leikhúsinu hafi samvirka stjórn. Það verða engir sem skipa hin hefðbundnu embætti formanns, ritara eða gjaldkera. Allir hafi jafnan tillögurétt, tvo þriðju hluta þarf til samþykktar ákveðnum málum.

Stb: Eru uppi einhverjar hugmyndir um að lýðræðið nái líka til áhorfendanna eða áskrifendanna?

BG.: Það er nú veikleikinn í þessu samkomulagi sem þið komið þarna að. Auðvitað hafa áskrifendurnir líka rétt á því að koma með tillögur, aðfinnslur og uppástungur. Við vitum eiginlega ekkert um hvernig þetta þróast, reynslan verður bara að skera úr um það. Það getur verið hættulegt að ætla að byggja upp fyrirfram eitthvert kerfi um þetta. Það væri ef til vill hugsanlegt að fara að eins og kínverski rithöfundurinn Hao-Jan sem skrifaði útbreiddustu skáldsögu í Kína, 1973, þannig að hann lét fjölrita hana í tiltölulega smáu upplagi og dreifði henni síðan á vinnustaði og í skóla víðs vegar um landið og lét fólkið þar gera athugasemdir við bókina. Síðan vann hann lokaútgáfuna úr þessu og var hún gefin út í geysistóru upplagi.

Stb.: Hafið þið einhverja fyrirmynd að svona stjórnskipunarkerfi?

Böðvar:"Ég hygg jafnvel að þessi hópur sé vinstra megin við Alþýðubandalagið".

BG: Ekki kannski við okkar aðstæður. En það er þó einmitt svona leikhópum sem lýðræði er frekast fyrir hendi og samvirkar ákvarðanir eru teknar.
Það passar nokkuð við tímann að þetta fari að koma hingað núna því að þetta byrjaði á hinum Norðurlöndunum fyrir 10-15 árum.
Við erum oft 10-15 árum á eftir þeim með ýmsar nýjungar, það gerir fámennið. En vonandi verður þetta ekki eini leikhópurinn af þessari gerð sem kemur fram.
Reyndar er ýmislegt annað að gerast í sambandi við vinstri sinnaða menningu. Nefna má útgáfufyrirtækin Verkalýðsforlagið og Október og jafnvel fleiri slík eru á leiðinni. Fleira mætti ef til vill nefna. Fólk er farið að efast um réttmæti einkaeignarþjóðfélagsins og það það er engin tilviljun að svona lagað kemur fram í dagsljósis allt á svipuðum tíma og í samhengi hvað við annað. Kvikmyndagerð, þ.e.a.s. þjóðfélagsgagnrýna kvikmyndagerð, vantar okkur þó.

Stb: Lokaorð, Böðvar.

BG: Eigum við ekki að segja eitthvað eins og "Guð blessi forsetann", nei, við skulum hafa það "Drottinn blessi heimilið".

Að svo mæltu risu blaðamenn og ljósmyndari Stb. á fætur, þökkuðu fyrir sig og gengu á braut.

GRH, ING, GM/-

> Stéttarbaráttan óskar þess að Alþýðuleikhúsinu takist það sem það ætlar sér og skorar á allt heiðarlegt fólk að styðja við bakið að því. Aðeins með því móti er hægt að halda svona starfsemi áfram.

Gerist áskrifendur að RAUÐA FÁNANUM

Um verkafólk í eigin húsnæði

FRAMHALD AF SÍÐU 3.

í för með sér afleiðingar, sem eru ekki vitund broslegar, sem sé, að húsnæðisliður vísitölunnar hækkar ekki til samræmis við verðbólguna, og þar með verður húsnæðiskostnaðurinn sífellt minni hluti af heildarframfærslukostnaði, samkvæmt þessum fölsku útreikningum. Árið 1968 var þannig kostnaður við húsnæði reiknaður um 16% af heildarframfærslukostnaði (svo raunhæft sem það nú er!), en hefur það sem af er árinu 1975 numið tæpum 10%. Samkvæmt því ætti vísitölufjölskyldan að verja um 1/10 hluta árslauna sinna til húsnæðisþarfa, það er rétt rúmum eins mánaðar launum! Þeir sem staðið hafa í byggingum eða íbúðarkaupum sjá vitanlega hve raunhæft þetta er, eða hitt þó heldur. Þessi reikningslist" hefur það í för með sér, að vísitalan er nú um 20 stigum lægri en hún hefði verið ef húsnæðiskostnaðurinn væri hlutfallslega sá sami og hann var reiknaður 1968. Þetta þýðir að vístölufölsunin nemur um 4-5%, og að þegar vísitalan nær "rauða strikinu" fræga og fer "í samband" skammtar hún verkafólki 4-5% lægri kauphækkun en annars hefði orðið. Efnahagslögmál kapitalismans láta ekki að sér hæða!

Meiri eftirvinna - meiri gróði auðvaldsins

Loks er vert að nefna það, að sú staðreynd að íslenskt verkafólk er tilneytt til að eignast eigið húsnæði (því "allt er betra en að leigja") leiðir til þess að fólk verður að leggja á sig gífurlega yfirvinnu. Þetta á einkum við um ungt verkafólk. Algengt er að karlmennirnir vinni 80-100 tíma á viku og konurnar vinni a.m.k. fullan vinnudag utan heimilis. Skorturinn á barnadagheimilum leiðir svo til þess að börnin lenda á hálfgerðum hrakhólum meðan báðir foreldrarnir þræla baki brotnu.

Aukning yfirvinnunnar eykur hinsvegar gróða atvinnurekendanna, ef t.d. gróðahlutfallið er 25%, þýðri það að verkamaður sem vinnur 40 st. vinnuviku vinnur þar af 10 st. kauplaust fyrir kapitalistann, ef vinnutíminn svo lengist í 60 st. á viku, þýðir það að ránsfengur kapitalistans eykst upp í sem svarar verðmæti 15 st. vinnu. Á þennan hátt eykst gróði auðvaldsins í hlutfalli við aukna yfirvinnu.

Meginniðurstöður

Hér að framan hefur verið sýnt fram á, að eigin eign verkafólks á húsnæði er því ekki til hagsbóta, heldur þvert á móti þjónar í raun auðvaldinu á margvíslegan hátt. Sýnt hefur verið fram á,

1. að verkamaður í eigin húsnæði stendur efnahagslega og félagslega í svipuðum sporum og leigjandi,
2. að húsnæðiseign verkafólks gerir því verkfallsbaráttu erfiðari,
3. a) að almenn eign verkalýðsstéttarinnar á eigin húsnæði leiðir til lækkunar launa sem svarar því að launin þurfa ekki lengur að standa undir greiddri leigu, og
   b) að einmitt þetta hefur gerst á Íslandi, sem sést á því að vísitala framfærslukostnaðar tekur ekki tillit til leigugreiðslna (sem hún hlyti að gera ef t.d. 60-70% þjóðarinnar væru leigjendur) og ekki heldur til greiðslu afborgana af lánum, og loks
4. að verkafólk sem er að koma sér upp eigin húsnæði verður að leggja á sig gífurlega yfirvinnu, sem eykur arðránsgróða borgaranna.

-/JRS

ELDFLAUGAÆFINGAR Á BARENTSHAFI

Framh. af forsíðu

Eftir "öryggisráðstefnuna" í Helsingfors hafa sovét-leiðtogarnir talað hátt og fjálglega um "andann frá Helsingfors." Í krafti þessa "anda" ráðast þeir gegn öðrum heimsvaldaríkjum ef þau ætla að setja í gang heræfingar, en á sama tíma hefja þeir sjálfir umfangsmiklar heræfingar á Barentshafi. Við getum ekki skoðað þessar æfingar sem annað en beint framhald af OKEAN 75 flotaæfingum Sovét, þar sem m.a. var æfð innrás í Noreg og Ísland. Þessar heræfingar eru bein ógnun við þjóðir norðurlanda og íbúa Evrópu. Þær sýna að Sovétríkin leggja nótt við dag í undirbúningi nýs stríðs, og þær sýna að stríðsundirbúningurinn er langt kominn.

Sovéskur tundurspillir af gerðinni "Kara". Þessi tegund er búin langdrægum skip-til-skips eldflaugum. Krafa Sovétríkjanna til frjálsra siglinga og umsvifa á Barentshafi byggir á því að það er þeim nauðsynlegt til að koma heimsvaldaflota sínum á sem skémmstum tíma um öll heimsins höf.

Þessar heræfingar eru bein ógnun gegn Noregi og meðvituð mótmæli gegn 200 mílna landhelgi. Þetta er fallbyssu-pólitík af sama tagi og pólitík Bismarks og Hitlers. Þær sýna að kröfur Sovétríkjanna um "frelsi til siglinga" eru ekki annað en kröfur um frelsi til að vera með herskipaflota "ofaní hálsi" á strandríkjum. Þær eru bein ógnun við sjálfsákvörðunnarrétt strandríkja.

- Gegn risaveldunum, Sovétríkjunum og Bandaríkjunum, og stríðsfyrirætlunum þeirra.

Skoðanaskipti Skoðanaskipti Skoðanaskipti

Fölsun á kenningu marxismans um stéttirnar

Þó að KSML líti svo á að EIK(m-l) séu marxísk-lenínísk samtök og hafi lýst yfir vilja til að vinna að sameiningu þessara tveggja samtaka, er margt sem ber á milli þeirra. Ég álít, að allar hugmyndir um að gera lítið úr þessum mismun, séu mjög hættulegar skoðanir. Þessar hugmyndir hafa komið fram og virðast furðu lífseigar. Orsökin fyrir því að þær hafa ekki verið kveðnar niður er fyrst og fremst sú, að innihaldið í ágreiningsmálunum hefur ekki verið rætt, mismunurinn hefur ekki verið opinberaður og andstæðurnar ekki leystar með gagnrýni og sjálfsgagnrýni. Þessar umræður verður að hefja, allar mótsetningar verður að draga miskunnarlaust fram í dagsljósið og leysa með aðferð sjálfsgagnrýni og gagnrýni. Sundrungin ein getur nærst á þögn um mótsetningarnar milli EIK(m-l) og KSML. Sem framlag til þessara umræðna vil ég gagnrýna afstöðu EIK(m-l) til stéttanna og fræðikenningar marxismans-lenínismans um stéttirnar.

Öreigastéttin í meðferð EIK(m-l)

Það er kunnugt öllum þeim sem kynnt hafa sér kenningar marxismans, að Marx áleit öreigastéttina eina af öllum stéttum auðvaldsþjóðfélagsins, vera byltingarsinnaða í raun og sannleika. Orsakirnar fyrir byltingarsinnuðu hlutverki og eðli öreigastéttarinnar skilgreindi Marx þessar: Öreigastéttin er skilgetið afkvæmi auðvaldsframleiðslunnar og eina stéttin sem þróast og vex í rás hennar. Hún er fulltrúi framleiðsluhátta framtíðarinnar, hinna samfélagslegu framleiðsluhátta sósíalismans. Öreigastéttin er samþjappaðri en aðrar stéttir, fjölmennari (í nútíma þjóðfélagi) og býr við verstu lífsskilyrðin, hún á ekkert nema hendur sínar til að selja. Öreigastéttin getur ekki frelsað sjálfa sig, nema því aðeins að hún frelsi allt mannkynið, í rás þróunarinnar munu allar stéttir líða undir lok. Með þessu síðastnefnda er átt við, að þegar allir eru orðnir tilheyrandi einni stétt (nefnilega öreigastéttinni eftir að hún hefur tekið völdin og þróað sósíalíska framleiðslu upp á mjög hátt stig) verður enginn stéttamunur eða stéttaskipting til. Marx benti einnig á að af þessum sökum væru hagsmunir öreiganna hagsmunir yfirgnæfandi meirihluta þjóðfélagsins og þess vegna ætti öreigastéttin marga bandamenn utan eigin stéttar, í smáborgarastéttinni (fyrst og fremst meðal bænda) og jafnvel í borgarastéttinni. En þessir bandamenn öreigastéttarinnar voru það, vegna þess að þeir höfðu yfirgefið eigin stéttarhagsmuni og tekið afstöðu öreigastéttarinnar, en alls ekki út frá eigin stéttarafstöðu.

Í ritinu "Baráttuleið alþýðunnar" sem EIK(m-l) hefur gefið út kemur fram hrapalleg rangtúlkun á samsetningu stéttanna og innbyrðis afstöðu þeirra. Þar er öreigastéttin talin ná til allra þeirra "sem beint eða óbeint starfa við framleiðslu og undirbúning hennar. Þar með er talið það almenna starf sem þarf til að afla hráefnisins, koma afurðinni á markað og starf það sem tekur til losunar úrgangs o.þ.h. sem telst til undirbúnings frekari framleiðslu. Ennfremur launþegar svo sem afgreiðslufólk, skrifstofufólk, starfsfólk sjúkrahúsa og félagsstofnana og almennir kennarar o.s.frv. Hún telur rúm 70% þjóðarinnar" (bls. 41).

Í grein sinni "Stéttaskilgreining hins kínverska þjóðfélags" segir Maó Tse-tung eftirfarandi: "Smáborgarastéttin: Tilheyrandi þessum hóp eru eignabændur, iðnmeistarar, lægri menntamenn - námsfólk, barna og unglingaskólakennarar, lægri opinberir starfsmenn, skrifstofufólk, lægri lögfræðingar - og smáverslunarfólk."

Um öreigastéttina segir Maó: "Öreigarnir: Nútíma iðnaðaröreigar teljast um 2 milljónir. Þeir eru ekki margir af því að Kína er efnahagslega vanþróað. Þessar tvær milljónir eru aðallega starfandi í fimm greinum iðnaðarins - járnbrautum, námugreftri, vöruflutningum á sjó, vefnaðariðnaði og skipasmíðum - og mjög margir eru þrælkaðir í fyrirtækjum í eigu erlendra kapitalista. Þó iðnaðaröreigarnir séu fámennir, eru þeir fulltrúar nýrra framleiðsluafla í Kína, framsæknasta stéttin í Kína nútímans og hafa orðið leiðandi afl í byltingarhreyfingunni."

Á milli kenningar EIK(m-l) og Maó Tse-tungs er óbrúandi bil. Skilgreining EIK(m-l) er ekki annað en útþynning og rangtúlkun á nákvæmri og hárréttri skilgreiningu marxismans á stéttunum og fellur nánast saman við skilgreiningu Ragnars Arnalds. Hún skilgreinir ranglega hluta af smáborgarastéttinni sem öreiga og dregur þannig hulu yfir hverjir eru forystuafl byltingarinnar og hverjir bandamenn þessa forystuafls. Ef EIK(m-l) vill starfa samkvæmt marxismanum-lenínismanum verða þau að gerbreyta núverandi afstöðu sinni til öreigastéttarinnar og aðhyllast þá skilgreiningu sem kemur fram hjá Maó Tse-tung og sem KSML hafa aðhyllst frá upphafi.

Önnur rangindi sem koma fram í afstöðu EIK(m-l) til öreigastéttarinnar eru þessi: "Undir drottnunarvaldi einokunarauðvaldsins renna hagsmunir öreiganna, flestra smáborgara og einstakra stærri auðherra í lágframleiðnigreinum saman að miklu leyti. Sameiginlegir hagsmunir þessara hópa gagnvart einokunarauðvaldinu mynda sterkari samstöðu en það sem skilur þessa að á grundvelli grundvallarmóthverfunnar" (sama rit, bls. 43).

Enn eru mörkin milli stéttanna afmáð, og enginn greinarmunur gerður á "framsæknustu stéttinni" eða "leiðandi afli í byltingarhreyfingunni" eins og Maó skilgreinir það og hins vegar bandamönnum hennar. Hér renna hagsmunir allra stétta saman í einn hrærigraut, án þess að það sé útskýrt, að eingöngu með því að taka afstöðu með hagsmunum öreigastéttarinnar og yfirgefa þannig eigin stéttarhagsmuni geta leiðir þessara stétta legið saman í byltingarbaráttunni. Tímabundin eining um einangrað mál eða bandalag til að vinna að framgangi vissra baráttumála, breytir þessari staðreynd ekki. Hér skortir enn skilning á forystuhlutverki öreigastéttarinnar fyrir vinnandi alþýðu.

Hroki samrímist ekki starfsháttum marxista

En forvígismenn EIKm-l eru langt yfir sjálfsgagnrýni hafnir. A.m.k. lýsa þeir því yfir í Verkalýðsblaðinu 4.-5. tbl. 1975, að "uppgjör við hentistefnu og ranga afstöðu til stétta fer fram innan KSML en ekki EIK(m-l)." Þessi uppskafningsháttur getur aðeins þýtt annað tveggja - forvígismenn EIK(m-l) telja ranga afstöðu sína endanlega og fullkomlega rétta, eða að þeir hyggjast ekki gera upp við ranga afstöðu sína.
En staðreyndir eru harðar í horn að taka. EIK(m-l) verða að viðurkenna opið og hispurslaust, að núverandi afstaða þeirra til stéttanna er röng og aðhyllast sömu afstöðu og KSML - ef þeir vilja fylgja marxismanum-lenínismanum. Hið sama er að segja um léttúðuga afstöðu þeirra til stefnu og starfs Kominterns. Í Verkalýðsblaðinu hefur margoft verið fullyrt, að vígorð Kominterns (stétt gegn stétt) og almenn stefna III. Alþjóðasambandsins eigi ekki við í dag. Vilji EIK(m-l) byggja á bestu hefðum verkalýðsstéttarinnar, ber þeim skilyrðislaust að falla frá núverandi afstöðu sinni og viðurkenna réttmæti stefnu KSML, sem byggir algerlega á hefðum Komintern.

Á sumarmóti EIK(m-l), s.l. ágúst, var lagt fram ráðstefnuplagg sem gera átti skil stéttunum á Íslandi og fól í sér nokkuð breytta afstöðu til móthverfunnar milli verkalýðsstéttar og borgarastéttar. Þeir félagar KSML, sem sóttu sumarmótið, töldu að hér væri um jákvæða afstöðubreytingu að ræða, en EIK(m-l) bar þessa skoðun til baka og fullyrti að afstaða þeirra til stéttanna væri óbreytt. Nú hefur hins vegar komið í ljós, að ráðstefnuplagg þetta er í mörgum atriðum þýtt orðrétt (!) upp úr norskum bæklingi sem gefinn er út af AKPm-l (Kommúnistaflokki verkamanna m-l í Noregi) og nefnist "klasseanalyse." Væntanlega er forvígismönnum EIK(m-l) ljóst, að allar tilraunir til að þýða pólitíkina úr norsku eru barnaskapur og ósamrýmanlegar marxískri rannsóknaraðferð. En þó skiptir kannske meira máli, að sú afstaða sem birtist í þessum norska bæklingi opinberar sömu röngu afstöðu til öreigastéttarinnar og sýnt var fram á hér að framan að EIK(m-l) hefði.

Í honum kemur fram sama vanmat á forystuhlutverk öreigastéttarinnar og hjá EIK (m-l), en KSML hefur frá stofnun EIK(m-l) bent á að helsti ljóður á stefnu samtakanna væri vanmat á forystuhlutverki verkalýðsins. Nú hefur formaður AKPm-l (norska kommúnistaflokksins sem EIK(m-l) byggir afstöðu sína algerlega á) - Sigurd Allen, sagt af sér formennskunni vegna hægrihentistefnu sem einkenndi tímabilið 1972-73. Hægri villurnar fólust, skv. Allen sjálfum, í sáttfýsi við endurskoðunarstefnuna og vanmati á forystuhlutverki öreigastéttarinnar. Skyldi þetta leiða til þess, að EIK(m-l) viðurkenni opinskátt og heiðarlega að hafa vanmetið forystuhlutverk verkalýðsins og fylgt hægri-stefnu? Það er vísasta merkið um alvöru þeirra, hvort þeir viðurkenna opinskátt mistök sín og leiðrétta þau í samræmi við stefnu KSML og marxismann-lenínismann.

-/KG

Frh. af forsíðu

Starf og pólitík órjúfandi heild

Frægðarlöngun, framagirni og fégræðgi þrifust í starfinu og sum sýningaratriðin voru ósmekkleg og báru þessu merki. En með hinni miklu Menningarbyltingu öreiganna og Gagnrýniherferðinni gegn Lin Piao og Konfúsíusi hófst mikil gagnrýni á endurskoðunarstefnuna í bókmenntum og listum. Í þessari gagnrýni höfum við öðlast betri skilning á stéttabaráttunni, baráttu tveggja andstæðra leiða - kapitalismans og sósíalismans - og sömuleiðis baráttu fjöllistarmannanna sjálfra. Þannig höfum við styrkt þá afstöðu okkar, að þjóna öreigapólitíkinni - starfa í þjónustu verkalýðs, bænda og hermanna og taka þátt í sósíalískri uppbyggingu Kína og byltingunni.

Stb: Hefur þá fjöllistin sjálf ekki dregið dám af þessari baráttu?

Chia: Sýningaratriði okkar eru hefðbundin, en við höfum tekið þennan arf frá fortíðinni með gagnrýnu hugarfari og endurbætt þau í starfi okkar. Hið sama má segja um starf okkar að öðru leyti, við tileinkum okkur líka aðrar listgreinar og nýtum okkur þær. Þetta á t.d. við um dans, fimleik og leiklist svo nokkuð sé nefnt. Á þennan hátt höfum við gert fjöllistina að raunverulegri listgrein.
Allur þorri fjöllistarfólks í Kína sýnir ekki einvörðungu sjálfu sviðinu áhuga sinn. Þeir kappkosta einnig tónlistina, samspil leikbúninganna,

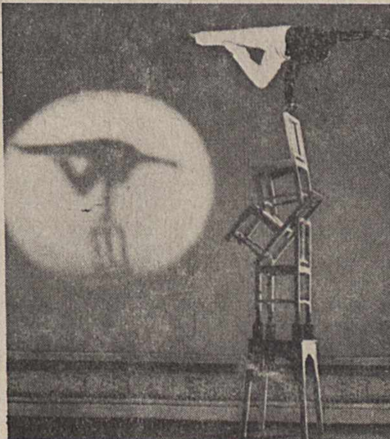
sviðsbúnaðinn og lýsinguna. Þess vegna er fjöllistin orðin raunveruleg listgrein, elskuð af verkalýðsfjöldanum, bændaalmúganum og hermönnunum. Eðli fjöllistarinnar, sjálf tæknin og heimsskoðun fjöllistarmannanna hefur breytt um svip. Í dag er fjöllistin gegnumsýrð af byltingarsinnaðri bjartsýni. Þannig endurspeglar fjöllistin ástundunarsemi, hugrekki og hæfileika kínverskrar alþýðu. Fjöllistin endurspeglar eldmóð kínverskrar alþýðu, sem ótrauð hefur rutt byltingunni farveg í Kína.

Stb: Hvernig gefið þið fjöllistinni byltingarsinnað innihald og látið hana þjóna alþýðunni í verki?

Chia: Við störfum samkvæmt kenningu Maós formanns, að "láta hundrað blóm spretta, grisja hið gamla, svo hið nýja megi vaxa" og að "láta fortíðina þjóna nútímanum og erlend fyrirbæri nýtast Kína."
Þorri fjöllistarmannanna fer til fjöldans, til verkafólksins, bændanna og hermannanna til þess að læra af þeim og öðlast nýja heimsskoðun. Á hverju ári eyða fjöllistarmenn 4 mánuðum til þess að starfa með fjöldanum, taka þátt í erfiðisvinnu og herða afstöðu sína í starfinu. Þeir nota þennan tíma líka til að sýna fyrir almúgann, og kenna þannig og breiða út listgrein sína.

Stb: margir undrast þann aga, sem kemur fram í starfi ykkar. Af hverju stafar þetta?

Chia: Fjöllistarmennirnir vita vel, að aginn er trygging fyrir réttri byltingarlínu. Þeir eru vopnaðir með marxismanum-lenínismanum og hugsun Maós Tse-tungs. Þessi pólitíska meðvitund gerir það að verkum, að fjöllistarmennirnir eiga auðvelt með að hlýða aganum. Þannig er starfið og pólitíkin vendilega tengd. Samkvæmt kenningum Maós formanns, er pólitíkin leiðarljósið, líftaugin í öllu framleiðslustarfi landsins og þess vegna skipum við pólitíkinni í æðsta sess og leggjum mikla áherslu á hugmyndafræðilegt nám. Fjöllistar-

fólkið skipuleggur oft námsstarf í öreigavísindum og byltingarfræðum, til þess að efla pólitíska meðvitund sína og styrkja grundvöll fjöllistarinnar.
Þú veist, eins og ég benti á áðan, að fjöllistin í Kína á að þjóna öreigapólitíkinni - standa í þjónustu verkalýðs, bænda og hermanna og vera liður í sósíalísku uppbyggingunni og byltingunni. Þess vegna leggjum við áherslu á að efla pólitískt uppeldi fjöllistarmannanna. Fjöllistarfólkið hefur því skýran skilning á því, fyrir hverja þeir eru að æfa eða í hvers þágu sýningarstarfssemi þeirra er. Með þessu hefur starf fjöllistarfólksins og pólitíkin verið tengd órjúfandi böndum.

Stb: Hvernig lítið þið á fjöllistina? Ég á við að hér á vesturlöndum er lögð ofuráhersla á spennu og lífshættuleg sýningaratriði. Er þessu líka þannig farið í Kína?

Chia: Nei, síður en svo. Í Kína er fjöllistin til fyrir alþýðuna og hún er ekkert áfjáð í að leggja fjöllistarfólkið í lífshættu eða áfjáð í magaverk af spennu. Fjöllistin á að vera lífleg, hættulaus og full af glaðværð. Fjöllistarsýningarnar hvetja alþýðuna og gleðja hana og einmitt þess vegna er fjöllistin svona vinsæl alþýðulist. Við fjöllistarfólkið erum alltaf velkomin meðal fjöldans og sýningar okkar njóta almennrar hylli.

Stb: Ég las í íslenska dagblaðinu Vísi, að færir fjöllistarmenn hefðu 10 sinnum meiri laun en verkafólk í Kína. Er þetta rétt?

Chia brosir breitt þegar hann heyrir þessa spurningu: Nei, laun okkar fjöllistarfólks eru u.þ.b. þau sömu og verkafólk og ríkisstarfsmenn fá. Því öll erum við starfsfólk ríkisins. En innan fjöllistarflokksins eru launin dálítið mismunandi og fer þessi mismunur eftir þrennu; Hvers eðlis starfið er, starfsreynslu og tækni. Þannig felst munur á launum raunverulega aðeins í vinnuskiptingunni. En fjöllistarstarfið er ákaflega erfitt og ríkinu og stjórninni er harla annt um okkur. Fjöllistarmenn geta fengið styrki til náms og frítt fæði á meðan á því stendur.

Stb: Þessu er þá líkt farið og hér á Íslandi, því listamenn fá líka styrki hér. Að lokum, eruð þið ánægð með ferð ykkar um Norðurlönd?

Chin: Góðvilji ríkisstjórna þessara landa og ómetanleg hjálp vináttufélaganna, hafa valdið því að sýningar okkar á Norðurlöndum hafa tekist mjög vel. Okkur hefur alls staðar verið mjög vel tekið af alþýðunni, vinafélögunum og ríkisstjórnum á Norðurlöndunum. Því höfum við aukið gagnkvæman skilning og vináttutengsl milli alþýðu Kína og þessara landa og styrkt menningartengslin á milli þeirra. Þess vegna erum við mjög ánægð með þessa ferð.

Ég þakkaði kínversku fjöllistarmönnunum fyrir viðtalið og kvaddi þá, en hálfri stundu síðar átti sýning að hefjast í Laugardalshöllinni. -/KG

Framhald af bls. 2

Um NATO og herinn

hvort sem um er að ræða erlenda eða íslenska, heimsvaldasinnaða borgarastétt. Höfuðafl þessarar hreyfingar er því verkalýðsstéttin í forystu vinnandi alþýðu. Það eru þessi þjóðfélagsöfl, sem óhjákvæmilega, vegna þjóðfélagsstöðu sinnar, hljóta að ráða úrslitum í baráttunni gegn ásælni USA-heimsvaldastefnunnar á Íslandi. Árangur þessarar baráttu verður því ekki fyrst og fremst náð af borgaralegu flokkunum á Alþingi, heldur af samtökum þar sem verkalýður og vinnandi alþýða hefur tök á því að ráða stefnunni. Aðeins á þann hátt verður komist hjá því að borgaraleg öfl geti styrkt heimsvaldastefnuna og stríðsundirbúninginn.
Reynslan af baráttunni sannar þetta einmitt. Eins og menn muna var það fyrst og fremst fyrir fjöldaaðgerðir alþýðunnar 1946, að komið var í veg fyrir samning um hersetu til 99 ára. En þettar er einn stærsti sigur sem unnist hefur í herstöðvamálinu. Aftur á móti varð afraksturinn mun rýrari þegar treyst var á þingbaráttuna undir síðustu vinstristjórn, þrátt fyrir yfirlýsta stefnu stjórnarinnar um brottför hersins. Það er því augljóst að án virkra baráttusamtaka fjöldans vinnast ekki sigrar gegn hersetu og fyrir úrsögn úr Nató.

Sjálfsákvörðunarrétturinn

Það er staðreynd að USA er á undanhaldi og hefur orðið að draga herstöðvar sínar frá mörgum stöðum í heiminum. Þetta undanhald USA-heimsvaldastefnunnar hófst með árásarstríðinu gegn N-Kóreu. Síðan þá hefur USA-heimsvaldastefnan stöðugt verið á niðurleið í heiminum, í Indókína, Asíu og einnig í Evrópu. Við þetta hafa óhjákvæmilega myndast glufur í valdakerfi USA í Evrópu, sem hitt risaveldið, USSR, hefur í auknum mæli þrýst sér inn í til að efla drottnunaráform sín.

Þetta sanna herstöðvar USSR í Indlandi, íhlutun þeirra um innanríkismál Egyptalands, sem leiddi til brottreksturs sovéskra sérfræðinga þaðan og einnig stórfelldar flotaæfingar þeirra á N-Atlanshafi. En á N-Atlanshafi hafa þeir sýnt tilburði til að ógna Noregi með hernaðaræfingum. Þetta sýnir að um leið og við krefjumst úrsagnar úr Nató verðum við að styrkja baráttuna fyrir sjálfsákvörðunarréttinum gagnvart báðum risaveldunum. Eina stéttin sem getur leitt þessa baráttu farsællega, er verkalýðsstéttin því hún er eina stétt auðvaldsþjóðfélagsins, sem laus er við alla hagsmuni af heimsvaldastefnunni. Þessi barátta verður því að vera háð undir eftirfarandi vígorðum:

1. Ísland úr Nató og herinn burt.
2. Gegn stríðsfyrirætlunum risaveldanna, USA og USSR.
3. Ísland fyrir íslenskan verkalýð.

-/GA

Um Staparáðstefnuna

Dagana 11.-12. okt. var haldin í Stapa í Njarðvíkum ráðstefnan: Hersetan og sjálfstæði Íslands. Nokkrir einstaklingar boðuðu til þessa fundar, en alls sóttu hann um 250 manns. Fjögur framsöguerindi voru flutt á ráðstefnunni. Gils Guðmundsson fjallaði um sögu baráttunnar gegn hersetunni, Magnús Torfi Ólafsson fjallaði um hersetuna í ljósi nýrra viðhorfa á alþjóðavettvangi og Ólafur Ragnar Grímsson fjallaði um áhrif hersetunnar á íslenskt atvinnu- og efnahagslíf. Ragnar Arnalds hafði framsögu um álit einhvers starfshóps um verkefnin framundan.

Almennar umræður urðu að framsöguerindum loknum. Þar var meðal annars bent á þá athyglisverðu staðreynd að þau skipti sem "vinstri stjórn" hefur setið við völd hafa ekki verið mestu uppgangstímar baráttunnar, þrátt fyrir loforð þeirra stjórna um að reka herinn úr landi. Kemur þetta til af því að þeir stjórnarflokkar sem höfðu brottför hersins á stefnuskrá sinni, notuðu samtök herstöðvaandstæðinga í eigin pólitíska tafli. Þannig komu iðulega tilmæli um að styggja nú ekki þennan eða hinn með einhverjum aðgerðum sem fyrirhugaðar voru, að gera eitthvað til að sýnast, eða lýsa yfir stuðningi eða hryggð sinni vegna yfirlýsinga eða vanefndra loforða ríkisstjórnarinnar. Margir óflokksbundnir einstaklingar beittu sér fyrir auknu sjálfstæði samtakanna og varð það til þess að m.a. Abl. fór að missa áhugann á samtökunum, þar sem ekki var hægt að ráðstkast með þau lengur fyrir "últramönnunum" svokölluðu. Þegar leið að kosningum voru ítök Abl. og Fylkingarinnar álíka mikil innan samtakanna, svo tvísýnt þótti hvor gæti notfært sér þau betur. Þessir flokkar sem mest áhrif höfðu innan samtakanna beittu sér því þá fyrir að þau héldu sér saman, svo öruggt yrði að rangur aðili hagnaðist ekki á þeim. Allir hljóta að sjá hvílíkur glæpur það var, að þegar VL og hermálin voru efst á baugi skyldu samtök herstöðvaandstæðinga vera óstarfhæf. Ráðskun stjórnmálaflokka með samtökin eru hættulegt víti sem varast verður.

Stefna þarf að því að samtökin verði liðsmannasamtök, byggð á starfshópum. Þeir einir geti því orðið félagar sem starfandi séu í samtökunum. Starfshópar kjósi miðnefnd, er hafi með höndum samræmingu á starfi hópanna, tengsl við félaga úti á landi og standi fyrir fjöldaaðgerðum í samráði við fulltrúa starfshópa.

Eftirtektarvert var í umræðum á staparáðstefnunni, að samstarfsvilji virtist nokkur meðal þátttakenda. Umræður voru að mestu málefnalegar og snerust þær aðallega um stefnugrundvöll, næstu verkefni og skipulag samtakanna. Samþykkt var að samtökin skyldu berjast fyrir brottför hersins og úrsögn Íslands úr NATO. Örfáir mæltust gegn því að barist yrði gegn NATO, af ótta við að það fældi einhverja frá þátttöku í baráttunni, þótt enginn gæti bent á hverjir þeir huldumenn væru. Afstaðan gegn hernum er byggð á nokkuð mismunandi forsendum. Þannig máttu trotskistarnir í Fylkingunni ekki heyra minnst á þjóðernismál og nokkrir sögðust ekki skilja hvað baráttan gegn herstöðvunum og NATO ætti skylt við baráttu alþýðunnar úti í heimi.

KSML líta svo á að baráttan gegn her og NATO sé liður í baráttunni gegn heimsvaldastefnunni. Við verðum að efla þjóðlegt sjálfstæði okkar gagnvart risaveldunum og jafnframt að efla samstöðu okkar með ríkjum þriðja heimsins, frelsishreyfingum víða um lönd og stríðandi alþýðu. Varast ber þá moðhausakenningu trotskista að Bandaríkin ein ógni heimsfriðinum. Bæði Bandaríkin og Sovétríkin vígbúast af kappi þrátt fyrir afvopnunarhjal sitt. Hin eina raunverulega afvopnun er að þessi ríki dragi flota sína af heimshöfunum og leggi niður herstöðvar sínar um allan heim, og stríðsbandalögin verði leyst upp. Fyrir okkur íslendinga þýðir afvopnun ekki að kjarnorkuvopn verði takmörkuð við að geta eytt heiminu 10.000 sinnum í stað 20.000 sinnum, heldur að herinn fari úr landi og við segjum okkur úr NATO.

Svo virðist sem herstöðvaandstæðingar séu loks að átta sig á samhengi baráttunnar hér á landi og úti í heimi. Kemur þetta meðal annars fram í ályktun sem samþykkt var á staparáðstefnunni, en þar segir m.a.:

"... jafnframt því sem herstöðvaandstæðingar skírskota til sjálfstæðis og þjóðernisvitundar landsmanna, hljóta þeir að leggja áherslu á alþjóðlegt samhengi herstöðvamálsins og þá staðreynd að baráttan gegn herstöðvum á Íslandi er liður í örlagaríkri viðureign smáþjóða víða um heim, sem heyja baráttu gegn yfirgangi og sífelldri ásælni stórveldanna. Jafnframt er barátta íslenskra herstöðvaandstæðinga liður í víðtækri baráttu gegn hernaðarbandalögum og síauknum vopnabúnaði og vopnaframleiðslu herveldanna."

Í lok ráðstefnunnar var kosið í 12 manna miðnefnd, er hafi yfirsýn yfir starfsemi samtakanna, geri starfsáætlun fyrir næsta ár og stuðli að myndun sjálfstæðra starfshópa o.fl. Strax kom fram listi frá undirbúnings nefnd ráðstefnunnar og var hann samþykktur með tveim breytingum. Félagar í miðnefnd eiga ekki að koma fram sem fulltrúar ákveðinna flokka eða hópa, en hins vegar voru þeir valdir með tilliti til þess að þeir hefðu tengsl inn í þá hópa sem talið var að myndu starfa í baráttunni. Greinilegt er að undirbúnigsnefndin taldi ekki vanþörf á því að íta við Abl. því helmingur miðnefndar telst hafa góð "tengsl" við þann flokk.

-/ess

Stéttabaráttan
ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIST!
LIFI MARXISMINN-LENINISMINN HUGSUN MAOS TSE TUNGS

Áskriftargjöld eru sem hér segir:
Venjuleg áskrift : 600 kr.
Stuðningsáskrift : 800 -
Baráttuáskrift : 1000 -

RAUÐI FÁNINN

Rauði Fáninn, fræðilegt tímarit KSML, er nýkominn út.

Efni þessa blaðs er helgað hagfræðilegri skilgreiningu á stöðu íslenska auðvaldsins. Í blaðinu eru birtar tvær greinar, sem endurspegla tvenns konar skilning á efnahagslegri þróun Íslands. Annars vegar er greinu eftir Kristján Guðlaugsson þar sem hann skilgreinir á marxískan hátt heimsvaldaeðli ísl. auðvaldsins. Hins vegar er birt grein eftir Arthúr Ólafsson og co sem túlkar afstöðu hægri hentistefnunnar í þessari spurningu.

Þrátt fyrir að hægri andstaðan hafi fyrir löngu verið rekin úr samtökunum teljum við rétt að birta og afhjúpa málflutning þeirra. Hugmyndir þessarar klíku eru sprelllifandi enn í dag, enda falla þær mjög saman við stéttasamvinnukenningar AB og margar hugmyndir EIKm-l.

Þessar greinar eru fyrst og fremst ætlaðar til að glöggva skilning manna að hagfræðil. undirstöðu Íslands og þróa fram á við stéttagreininguna.

Rauði Fáninn hefur komið mjög stopult út undanfarið og biður ritstjórn áskrifendur velvirðingar á því. Útgáfan hefur nú verið endurskipulögð. Blaðið kemur út í breyttu formi og útgáfutíðnin verður aukin. Áætlað er að framvegis komi blaðið út 6 sinnum á ári. Næsta blað kemur út í byrjun desember.

En til að unnt sé að gefa blaðið út reglulegar er nauðsynlegt að hafa sem flesta áskrifendur til að tryggja fjárhag blaðsins. Ritstjórn skorar því á alla félaga og umboðsmenn útgáfuefnis KSML að starfa sem best þeir geta að söfnun áskrifenda.

GERIST ÁSKRIFENDUR AÐ RAUÐA FÁNANUM
TRYGGIÐ ÚTGÁFU KOMMÚNÍSKS TÍMARITS

Ráðstefna Víetnamnefndarinnar

STUÐNINGSSTARFIÐ HELDUR ÁFRAM

Ráðstefna Víetnamnefndarinnar dagana 3.-5. október s.l. tókst vel. Líkur eru á að niðurstöður hennar verði skref fram á við fyrir samstöðustarfið við baráttu þjóðanna í Indókína, fyrir baráttuna gegn NATO og hernum og fyrir alla and-heimsvaldasinnaða baráttu hérlendis.

Ráðstefnan er haldin á þeim tímamótum sem nú hafa orðið í baráttu þjóðanna í Indókína, beinn tilgangur hennar var að ræða og komast að niðurstöðum um framtíðarstarfið í ljósi þessara tímamóta. Innan Víetnamnefndarinnar voru skiptar skoðanir á því hvernig starfinu skyldu hagað. Helstu skoðanir sem fram komu voru: 1) að breyta skyldi VNÍ í almenna and-heimsvaldasinnaða samfylkingu, sem tæki fyrir kúgun heimsvaldastefnunnar hvarvetna í heiminum. Fylkingin var aðalboðberi þessara hugmynda, t.d. hafa þeir sett fram í Neista þá skoðun að höfuðbaráttumál VNÍ skuli nú vera barátta fyrir sósíalískum Spán og sósíalísku Portúgal, 2) að breyta skyldi VNÍ í vinuáttufélag þjóðanna í Indókína og íslendinga. EIK(m-l) og KSML héldu þessum hugmyndum á lofti framan af (sjá 8. tbl. Stéttabaráttunnar) en féllu síðan frá þeim þegar málin skýrðust, þ.e. þegar ljóst var að þörfin á VNÍ sem baráttufylkingu var enn í fullu gildi, 3) að VNÍ skyldi einbeita sér að baráttunni í Indókína fyrst og fremst, en jafnframt tæki hún afstöðu til baráttunnar gegn USA-heimsvaldastefnunni hvarvetna. Þessi afstaða varð ofan á, enda hlaut hún fylgi KSML, EIK(m-l), Sósíalistafélags Reykjavíkur, Verðandi, MFÍK, Alþýðubandalagsins í Rvík, SHÍ og SÍNE. Aðeins Fylkingin greiddi atkvæði gegn grundvelli nefndarinnar eins og ráðstefnan afgreiddi hann.

Umræðurnar

Miklar umræður urðu um alla málaflokka ráðstefnunnar, sérstaklega urðu þó umræðurnar heitar um lög og skipulag VNÍ. Áttust þar við að meginhluta skoðanir Fylkingarinnar annars vegar og skoðanir KSML, EIK(m-l) og Verðandi hins vegar. Í samræmi við klofnings-og sundrungareðli sitt þá vildu trottarnir í Fylkingunni koma á s.k. skoðanafrelsi í málgögnum og aðgerðum VNÍ. Þeir kröfðust frelsis til að gagnrýna Bráðabirgðabyltingarstjórnina í S-Víetnam, og fá aðstöðu til þess að færa fram sínar túlkanir á ýmsum aðgerðum þjóðfrelsishreyfingarinnar á hinum ýmsu stigum baráttunnar allt frá upphafi. Þetta s.k. skoðanafrelsi lætur vel að eyrum, en tilgangurinn með því er eingöngu sá að spilla fyrir einingu VNÍ út á við og reyndar í öllu starfi nefndarinnar. Dæmi um það hvernig þetta frelsi trottanna yrði í framkvæmd er afstaða þeirra til leiðtogans Ho Chi Minh. Þeir hafa kallað stefnu hans "vitfirringslega," ennfremur segja þeir að "skrifræðistilhneigingar hafi ágerst" meðal forystunnar í þjóðfrelsisbaráttunni í Víetnam. Hverjum heiðarlegum and-heimsvaldasinna sem vill styðja baráttuna í Indókína hlýtur að hrjósa hugur við því að t.d. selja málgagn VNÍ, "Samstöðu", ef blaðið innihéldi árásargreinar trotskista á gjörvallt starf þjóðfrelsishreyfingarinnar. Þá væri betra að breyta nafni blaðsins í "Sundrung", til þess að það væri í samræmi við innihaldið.

Þessi atlaga Fylkingarinnar að Víetnamnefndinni mistókst algjörlega. Þeir fengu ekki inni með sitt "skoðanafrelsi," og þeim tókst ekki að fá lagatillögur sínar samþykktar í grundvallaratriðum. Þetta verður að teljast mikill sigur fyrir stuðningsstarfið og lofar góður um framtíðarstarf VNÍ.

Einnig urðu umræður um aðild VNÍ, þ.e. hvort hún skyldi vera áfram í formi fulltrúaaðildar frá hinum ýmsu samtökum sem styðja nefndina, eða þá að hún skyldi byggjast á einstaklingsaðild. KSML og EIK(m-l) lögðu til að aðildin yrði einstaklingsbundin og flokkspólitískir hagsmunir útilokaðir frá stjórn VNÍ. Sem dæmi um það hvernig flokkadrættir hafa truflað starf VNÍ, má nefna tilraun fylkingartrottanna til að reka formann nefndarinnar, Ólaf Gíslason. Ólafur var fulltrúi Fylkingarinnar í nefndinni, og jafnframt er hann einn af duglegustu starfskröftunum. Þegar Fylkingin hugðist bola Ólafi frá stóð VNÍ í stórræðum (fjársöfnun o. fl.) en trottarnir voru ekki að hugsa um stuðningsstarfið. Þeir settu sína eigin sundrungarstarfsemi á oddinn, og einnig neituðu þeir að vinna á vegum nefndarinnar, s.s. við undirbúning fundarins í Háskólabíó og fjársöfnun í apríl.

KSML og EIK(m-l) hugðust vinna gegn þessari skemmdarstarfsemi með tillögum um einstaklingsaðild.

Ráðstefnan samþykkti að stefnt skyldi að einstaklingsaðild á næsta þingi VNÍ - en jafnframt voru nú opnaðir möguleikar fyrir einstaklinga að hefja strax störf á vegum nefndarinnar.

Íslenska pressan og Vietnam

Le Van Ky, fulltrúi Bráðabirgðabyltingarstjórnar lýðveldisins S-Víetnam, var staddur hérlendis í boði Víetnamnefndarinnar á Íslandi dagana 1. til 6. okt. Í fyrsta skipti eftir sigur þjóðfrelsisaflanna í S-Víetnam heimsótti opinber fulltrúi byltingarstjórnarinnar Ísland.

Að ósk Le Van Kys gafst formönnum stjórnmálaflokkanna eða staðgenglum þeirra tækifæri til þess að hitta hann og ræða við hann persónulega um ástandið í S-Víetnam eftir stríðið, stjórnmálasamband landanna og hugsanlega efnahagsaðstoð Íslands við S-Víetnam. Auk þess að ræða við fulltrúa stjórnmálaflokkanna (framsóknarflokkur undanskilinn), átti Le Van Ky viðtal við fulltrúa ríkisstjórnarinnar og forseta Íslands.

Nú skyldi maður ætla að hinir "frjálslyndu" íslensku fjölmiðlar þættust hólpnir, að fá einnig tækifæri til þess að spyrja opinberan fulltrúa Bráðabirgðabyltingarstjórnarinnar beint um ástandi í S-Víetnam. Maður skyldi ætla að áhuginn væri samur og hann var á árum þjóðfrelsisstríðsins og eftir að fullnaðarsigur vannst og upplausn ríkti í landinu og glundroði, að sögn erlendra fréttaritara. Já, maður skyldi ætla að vilji íslenskra fréttamanna stæði til þess að kanna hvað s-víetnamar sjálfir hefðu að segja um ástandið í sínu eigin landi.

Efnt var til blaðamannafundar. Öllum dagblöðunum, ríkisútvarpinu o.fl. var gefinn kostur á að mæta. Var það gert bréflega og ítrekað munnlega daginn sem blaðamannafundurinn var haldinn. Hljóðvarpi og sjónvarpi var að auki gert aðvart um fundinn með meira en viku fyrirvara, þeim til hægðarauka. Á fundinn mættu fáir.

Blaðamaður Morgunblaðsins mætti. Sá taldi sig hins vegar ekki hafa tíma til þess að ræða við Le Van Ky, en spurði þess í stað lítillega um Víetnamnefndina á Íslandi... áður en kvatt var. Fréttamaður hljóðvarps kom um það bil klukkustund of seint og afsakaði það. Hann kom þó. Blaðamenn frá Stéttabaráttunni, Verkalýðsblaðinu og Þjóðviljanum sátu fundinn. Sjónvarpið, það er Eiður Guðnason fréttastjóri (í fjarveru Emils Björnssonar), taldi ekki ástæðu til þess að ræða "nokkuð við þennan mann," enda hefðu þeir hjá sjónvarpinu talað við "einhverja víetnama" í fyrra og "ætli það dugi ekki". Er þetta reyndar dæmigerð afstaða þessa sjálfskipaða "fréttaskýrara" afturhaldsaflanna hérlendis sem erlendis.

Enn einu sinni sannaðist svart á hvítu að hinir svokölluðu fjölmiðlar, borgarapressan, þjónar einungis hagsmunum ríkjandi stéttar og þjóðskipulagi auðvaldsins. Að því er varðar Víetnam, þá áður með lygum á lygar ofan, en nú skal þagað þunnu hljóði. Það þjónar þeim best.

-/Sk. Th.

HLERAÐ

Ragnar Arnalds, formaður AB, heimtar nýja stjórn.
Heyrst hefur að AB og einn af örmum Sjálfstæðisflokksins, með Jónas Haralz bankastjóra í broddi fylkingar, hafi staðið í samningamakki um myndun nýrrar ríkisstjórnar, utan þings. Stjórnar sem nyti trausts. Stjórnar sem gæti leyst þrotabú Geirs Hallgrímssonar af hólmi. Er þetta reyndar dæmigert fyrir AB að ætla sér að leysa kreppu auðvaldsins á þann hátt að bindast tryggðarböndum við fjármálaauðvaldið og múlbinda um leið verkalýðsstéttinna innan kerfis kapítalismans, sem æ meir arðrænir og kúgar hana í stöðugt dýpkandi kreppum.

S.T. 1.nóv.75

STUTT Í ÁRSLOK

GERIST ÁSKRIFENDUR!